

1.

David află despre moartea lui Saul

- ¹ După moartea lui Saul, David s-a întors de la victoria asupra lui Amalec și a stat două zile la Țiclag.
- ² A treia zi a venit un om din tabăra lui Saul cu hainele sfâșiate și țărană pe cap. Când a ajuns la David, s-a aruncat la pământ și s-a închinat.
- ³ David i-a zis: „De unde vii?”. El i-a răspuns: „Am scăpat din tabăra lui Israel”.
- ⁴ David i-a zis: „Spune-mi ce s-a întâmplat?”. El i-a răspuns: „Poporul a fugit din luptă și au fost mulți cei care au căzut din popor și au murit; chiar și Saul și Ionatan, fiul său, au murit”.
- ⁵ David i-a zis tânărului care-i aducea povestea: „De unde știi că Saul și Ionatan, fiul său, au murit?”.
- ⁶ Tânărul care-i povestea a răspuns: „Din întâmplare am venit pe muntele Ghilboa; Saul era rezemat de sulita lui, iar carele și călăreții erau aproape să-l ajungă.
- ⁷ S-a întors, m-a văzut și m-a chemat, iar eu am zis: „Iată-mă!”.
- ⁸ El mi-a zis: «Cine ești?», iar eu i-am răspuns: «Sunt un om din Amalec».
- ⁹ Și mi-a zis: «Apropie-te de mine și omoară-mă; căci m-a apucat spaima, chiar dacă viața este încă în mine».
- ¹⁰ M-am apropiat de el și l-am omorât căci știam că nu ar mai fi trăit după căderea lui. Am luat diadema de pe capul lui și brățara de la mâna lui și le-am adus aici la stăpânul meu”.
- ¹¹ David și-a apucat hainele și le-a sfâșiat; la fel și toți oamenii care erau cu el.
- ¹² Au jelit, au plâns și au postit până seara pentru Saul, pentru Ionatan, fiul său, pentru poporul Domnului și pentru toată casa lui Israel, căci muriseră de sabie.
- ¹³ David i-a zis tânărului care-i povestea: „De unde ești?”. El i-a răspuns: „Sunt fiul unui străin, din Amalec”.
- ¹⁴ David i-a zis: „Cum, nu ți-a fost frică să-ți întinzi mâna să-l ucizi pe unsul Domnului?”.
- ¹⁵ David l-a chemat pe unul dintre slujitorii lui și i-a zis: „Apropie-te și ucide-l!”. El l-a lovit și l-a omorât”.
- ¹⁶ David i-a zis: „Sângele tău să fie asupra capului tău, căci gura ta a mărturisit împotriva ta: «L-am ucis pe unsul Domnului»”.

Elegie pentru Saul și pentru Ionatan

- ¹⁷ David a cântat acest cântec de jale pentru Saul și pentru Ionatan, fiul său,
- ¹⁸ a spus să fie învățată fiilor lui Iuda [Cântarea] Arcului; iată, este scrisă în *Cartea celui Drept*.
- ¹⁹ „Gloria ta, Israele, a fost străpunsă pe înălțimile tale!
Cum au căzut cei viteji!
- ²⁰ Nu spuneți lucrul acesta în Gat,
nu-l vestiți pe străzile din Așchelon,
ca să nu se bucure fiicele filistenilor,
ca să nu se laude fiicele celor netăiați împrejur.
- ²¹ Munți din Ghilboa!
Nici rouă, nici ploaie [să nu cadă] pe voi!
Să nu fie pe voi nici ogoare
[care să vă dea rod] pentru darul ridicat!

Căci acolo au fost profanate scuturile vitejilor,
scutul lui Saul, niciodată uns cu untdelemn,

²² ci de sângele celor străpunși,
de grăsimea celor viteji!

Arcul lui Ionatan n-a dat înapoi niciodată,
iar sabia lui Saul nu flutura în vânt.

²³ Saul și Ionatan, amabili și gentili,
nici în viață, nici în moarte nu s-au despărțit;
erau mai ușori decât vulturul,
mai puternici decât leul.

²⁴ Fiicele lui Israel,
plângeți-l pe Saul
care vă îmbrăca în stacojiu și lucruri prețioase,
care punea podoabe de aur pe veșmintele voastre!

²⁵ Cum au căzut vitejii în mijlocul luptei!
Ionatan, străpuns pe înălțimile tale!

²⁶ Mă doare după tine, fratele meu, Ionatan!
Îmi erai foarte gentil!
Minunată era iubirea ta față de mine,
mai mult decât iubirea unei femei!

²⁷ Cum au căzut vitejii!
Cum au pierit armele de luptă!”.

2.

DAVID, REGE AL LUI IUDA

Consacrarea lui David și mesajul adresat oamenilor din Iabeș

¹ După aceea, David l-a consultat pe Domnul: „Să urc într-una dintre cetățile lui Iuda?”. Domnul i-a răspuns: „Urcă!”. David a zis: „Unde să urc?”. [Domnul a răspuns]: „La Hebron”.

² David a urcat acolo cu cele două soții ale sale: Ahinoam, din Izreel, și Abigail, soția lui Nabal, din Carmel.

³ David a luat cu el și pe oamenii care erau la el, pe fiecare cu casa lui, și au locuit în cetățile din Hebron.

⁴ Bărbații lui Iuda au venit și l-au uns acolo pe David ca rege peste casa lui Iuda. Și i-au zis lui David că oamenii din Iabeș Galaad sunt cei care l-au îngropat pe Saul.

Mesajul pentru oamenii din Iabeș

⁵ David a trimis mesageri la oamenii din Iabeș-Galaad să le spună: „Binecuvântați să fiți de Domnul fiindcă ați arătat bunăvoință față stăpânul vostru Saul și l-ați îngropat!

⁶ Domnul să arate față de voi bunăvoință și fidelitate! Vă voi face și eu bine, pentru că ați făcut lucrul acesta.

⁷ Acum, întăriți-vă mâinile și fiți puternici; stăpânul vostru Saul a murit, iar casa lui Iuda m-a uns pe mine rege peste voi”.

Abner îl impune pe Iș-Boșet ca rege peste Israel

- ⁸ Abner, fiul lui Ner, căpetenia armatei pe care o avea Saul, l-a luat pe Iș-Boșet, fiul lui Saul, și l-a dus la Mahanaim.
- ⁹ L-a făcut rege peste Galaad, peste cei din Așur, peste Izreel, peste Efraim, peste Beniamin și peste tot Israelul.
- ¹⁰ Iș-Boșet, fiul lui Saul, avea patruzeci de ani când a fost făcut rege al lui Israel și a domnit doi ani. Numai casa lui Iuda l-a urmat pe David.
- ¹¹ Numărul zilelor cât timp David a fost rege în Hebron au fost de șapte ani și șase luni.

Lupta dintre Iuda și Israel. Lupta de la Gabaon

- ¹² Abner, fiul lui Ner, și slujitorii lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, au ieșit din Mahanaim spre Gabaon.
- ¹³ Ioab, fiul Țeruiei, și slujitorii lui David, au ieșit și s-au întâlnit la piscina din Gabaon. Unii stăteau de o parte a piscinei, iar ceilalți de cealaltă parte a piscinei.
- ¹⁴ Abner i-a zis lui Ioab: „Să se ridice tinerii și să se bată înaintea noastră!”. Ioab a răspuns: „Să se ridice!”.
- ¹⁵ S-au sculat și au înaintat în același număr, doisprezece pentru Beniamin, pentru Iș-Boșet, fiul lui Saul, și doisprezece dintre slujitorii lui David.
- ¹⁶ Fiecare l-a apucat pe vecinul său de cap și i-a înfipt sabia în coastă și au căzut toți împreună. Au numit locul acela Helcat-Hațurim. Este în Gabaon.
- ¹⁷ A fost o luptă grea în ziua aceea. Abner și oamenii lui Israel au fost bătuți înaintea slujitorilor lui David.
- ¹⁸ Acolo erau cei trei fii ai Țeruiei: Ioab, Abișai și Asael. Asael era iute la picioare ca o căprioară de câmpie.
- ¹⁹ L-a urmărit pe Abner, fără să se abată nici la dreapta, nici la stânga de pe urma lui Abner.
- ²⁰ Abner s-a uitat înapoi și a zis: „Ești tu Asael?”. Iar el a răspuns: „Eu sunt”.
- ²¹ Abner i-a zis: „Abate-te la dreapta sau la stânga, apucă-l pe unul dintre tineri și ia-i hainele!”. Dar Asael n-a vrut să se abată din urma lui.
- ²² Abner i-a zis din nou lui Asael: „Pleacă din urma mea! De ce să te dobor la pământ? Cum voi putea să-mi ridic privirea spre Ioab, fratele tău?”.
- ²³ Dar el nu a vrut să plece. Abner l-a lovit în burtă cu coada sulitei și sulita a ieșit în spate; a căzut acolo și a murit pe loc. Toți cei care veneau la locul unde căzuse și murise Asael se opreau.
- ²⁴ Ioab și Abișai l-au urmărit pe Abner. La asfințitul soarelui, au ajuns la colina Ama care este în față cu Ghiah, pe drumul care duce în pustiul Gabaon.
- ²⁵ Fiii lui Beniamin s-au adunat după Abner, s-a format un grup și au stat pe vârful unui deal.
- ²⁶ Abner a strigat către Ioab: „Oare va sfâșia sabia fără încetare? Nu știi că la sfârșit va fi amar? Până când nu vei spune poporului să se întoarcă de la urmărirea fraților săi?”.
- ²⁷ Ioab a răspuns: „Viu este Dumnezeu că, dacă n-ai fi vorbit, până dimineață poporul nu s-ar fi întors de la urmărirea fratelui său”.
- ²⁸ Ioab a sunat din trâmbiță și tot poporul s-a oprit; nu l-au mai urmărit pe Israel și nu au mai luptat.
- ²⁹ Abner și oamenii lui au mers în Arabah toată noaptea; au trecut Iordanul, au mers prin tot Bitronul și au ajuns la Mahanaim.
- ³⁰ Ioab s-a întors de la urmărirea lui Abner și a adunat tot poporul: lipseau nouăsprezece dintre slujitorii lui David și Asael.
- ³¹ Slujitorii lui David au lovit din Beniamin și dintre oamenii lui Abner și au omorât trei sute șazeci de oameni.
- ³² L-au luat pe Asael și l-au îngropat în mormântul tatălui său la Betleem. Ioab și oamenii lui au mers toată noaptea și, în zorii zilei, erau la Hebron.

3.

¹ Războiul a ținut mult între casa lui Saul și casa lui David. David devenea tot mai puternic, iar Saul devenea tot mai slab.

Fiii lui David născuți la Hebron

² Lui David i s-au născut fii la Hebron: întâiul lui născut a fost Amnon, din Ahinoam din Izreel;

³ al doilea, Chileab, din Abigail din Carmel, soția lui Nabal; al treilea, Absalom, fiul Maacai, fiica lui Talmai, regele din Gheșur;

⁴ al patrulea, Adonia, fiul lui Haghit; al cincilea, Șefatia, fiul lui Abital;

⁵ al șaselea, Itream, fiul Eglei, soția lui David. Aceștia i s-au născut lui David la Hebron.

Ruptura dintre Abner și Iș-Baal

⁶ Cât timp a durat războiul dintre casa lui Saul și casa lui David, Abner a fost puternic în casa lui Saul.

⁷ Saul a avut o concubină al cărei nume era Rițpa, fiica lui Aia. [Iș-Boșet] i-a zis lui Abner: „De ce ai intrat la concubina tatălui meu?”.

⁸ Abner s-a mâniat foarte tare de cuvintele lui Iș-Boșet și a răspuns: „Oare sunt cap de câine eu pentru Iuda? Astăzi arăt îndurare casei lui Saul, tatăl tău, fraților săi și prietenilor săi și nu te-am dat în mâna lui David, și totuși azi mă învinuiești de nelegiuire cu femeia [aceasta]?”

⁹ Așa să facă Dumnezeu lui Abner – ba mai rău – că, după cum i-a jurat Domnul lui David, așa îi voi face eu:

¹⁰ să treacă domnia de la casa lui Saul și să-l ridice pe tron pe David peste Israel și peste Iuda, de la Dan până la Beer-Șeba!”.

¹¹ [Iș-Boșet] nu a mai putut să-i întoarcă vreun cuvânt lui Abner pentru că se temea de el.

Negocierea lui Abner cu David

¹² Abner a trimis mesageri la David să-i spună din partea lui: „A cui este țara? Încheie o alianță cu mine și mâna mea va fi cu tine ca să aducă la tine tot Israelul!”.

¹³ El a zis: „Bine! Voi face alianță cu tine; însă îți cer un lucru: să nu-mi vezi fața decât dacă mi-o vei aduce pe Mical, fiica lui Saul când vei veni să-mi vezi fața”.

¹⁴ David a trimis mesageri la Iș-Boșet, fiul lui Saul, să-i spună: „Dă-mi-o pe soția mea, Mical, cu care m-am logodit pentru o sută de prepuțuri de la filistenii!”.

¹⁵ Iș-Boșet a trimis să o ia de la soțul [ei], de la Paltiel, fiul lui Laiș.

¹⁶ Soțul ei a mers după ea plângând până la Bahurim. Iar Abner i-a zis: „Întoarce-te!”. Iar el s-a întors.

¹⁷ Abner a vorbit cu bătrânii lui Israel, zicându-le: „Cândva îl căutați pe David ca să fie regele vostru.

¹⁸ Acum faceți-l! Căci Domnul i-a zis lui David: «Prin mâna lui David, slujitorul meu, îl voi elibera pe poporul meu din mâna filistenilor și din mâna tuturor dușmanilor săi»”.

¹⁹ Abner le-a vorbit și celor din Benjamin și s-a dus să le spună în auzul lui David la Hebron ceea ce este bun în ochii lui Israel și în ochii întregii case a lui Benjamin.

²⁰ Abner a venit la David în Hebron cu douăzeci de oameni; iar David a făcut un ospăț pentru Abner și pentru cei care erau

cu el.

²¹ Abner i-a zis lui David: „Mă voi scula și voi pleca să adun tot Israelul la stăpânul meu, regele, ca să facă alianță cu tine și peste tot ceea ce-ți dorește inima”. David i-a dat drumul lui Abner și a plecat în pace.

Asasinarea lui Abner

²² Ioab și slujitorii veneau [de la urmărirea] unei cete și aduceau cu ei pradă multă. Abner nu mai era cu David la Hebron căci David îi dăduse drumul, iar el a mers în pace.

²³ Când a venit Ioab cu toată armata lui, i s-a spus: „Abner, fiul lui Ner, a venit la rege care i-a dat drumul și a plecat în pace”.

²⁴ Ioab a mers la rege și i-a zis: „Ce ai făcut? Abner a venit la tine; de ce i-ai dat drumul și a plecat?”

²⁵ Îl cunoști pe Abner, fiul lui Ner! A venit să te înșele, să știe când ieși și când intri și să știe tot ce faci”.

²⁶ Ioab a ieșit de la David și a trimis mesageri după Abner. L-au adus înapoi de la cisterna Sira. David însă nu știa [nimic].

²⁷ Abner s-a întors la Hebron. Ioab l-a dus în mijlocul porții ca să-i vorbească în liniște. L-a lovit acolo în burtă și l-a omorât pentru sângele lui Asael, fratele lui.

²⁸ David a aflat apoi și a zis: „Nevinovat sunt eu și regatul meu pentru totdeauna înaintea Domnului de sângele lui Abner, fiul lui Ner;

²⁹ ci să cadă asupra capului lui Ioab și asupra întregii case a tatălui său. Să nu lipsească din casa lui Ioab cel care are scurgere, leprosul, cel care se sprijină în băț, cel care cade de sabie și cel care este lipsit de pâine!”.

³⁰ Ioab și Abișai, fratele său, l-au omorât pe Abner pentru că îl omorâse pe Asael, fratele lor, în lupta de la Gabaon.

³¹ David i-a zis lui Ioab și întregului popor care era cu el: „Sfășiați-vă hainele, încingeți-vă cu saci și jeliți înaintea lui Abner!”. Iar regele David mergea în urma sicriului.

³² L-au îngropat pe Abner la Hebron. Regele și-a ridicat glasul și a plâns la mormântul lui Abner. Tot poporul plângea.

³³ Regele a cântat de jale pentru Abner, zicând:

„Să moară Abner cum moare un nebun?

³⁴ Mâinile tale nu erau legate

și picioarele tale nu erau puse în lanțuri.

Ai căzut cum cade cineva înaintea celor nelegiuți!”.

Și tot poporul a continuat să-l plângă.

³⁵ Apoi tot poporul a venit la David ca să-l facă să mănânce ceva, cât era încă viu; dar David a jurat, zicând: „Așa să-mi facă Dumnezeu – ba mai rău – dacă voi gusta pâine sau altceva înainte de apusul soarelui!”.

³⁶ Tot poporul a aflat [aceasta] și a fost bun în ochii întregului popor. Tot ce făcea regele era bun în ochii întregului popor.

³⁷ Tot poporul și tot Israelul au înțeles în ziua aceea că nu regele fusese cel care îl omorâse pe Abner, fiul lui Ner.

³⁸ Regele le-a zis slujitorilor săi: „Oare nu știți că o căpetenie mare a căzut astăzi în Israel?”

³⁹ Acum eu sunt încă slab, deși sunt uns ca rege; însă oamenii aceia, fiii Țeruiei, sunt mai puternici decât mine. Să răsplătească Domnul celui care a făcut răul după răutatea sa!

4.

Asasinarea lui Iș-Boșet

¹ Când a auzit fiul lui Saul că Abner a murit la Hebron, i-au căzut mâinile și tot Israelul s-a îngrozit.

² Fiul lui Saul avea doi oameni, căpetenii de trupe: numele unuia era Baana, iar numele celuilalt era Recab; erau fiii lui Rimon din Beerot, dintre fiii lui Beniamin. Căci și Beerot era considerat din Beniamin.

³ Cei din Beerot au fugit la Ghitaim și au locuit acolo ca străini până în ziua de azi.

⁴ Ionatan, fiul lui Saul, avea un fiu șchiop. Avea cinci ani când a venit din Izreel știrea despre Saul și Ionatan. Doica lui l-a luat și a fugit. Când se grăbea să fugă, [fiul lui Saul] a căzut și a rămas șchiop. Numele lui era Mefiboșet.

⁵ Fiii lui Rimon din Beerot, Recab și Baana, au mers și au ajuns în timpul arșiței de la amiază la casa lui Iș-Boșet care era culcat în pat la amiază.

⁶ Au ajuns până în mijlocul casei, ca și cei care aduc grâu. Recab și Baana, frații lui, l-au lovit în burtă și au fugit.

⁷ Au intrat în casă pe când el era culcat pe pat în camera lui de dormit. L-au lovit, l-au omorât și i-au tăiat capul. I-au luat capul și au mers prin Arabah toată noaptea.

⁸ Au adus capul lui Iș-Boșet la David în Hebron și i-au zis regelui: „Iată capul lui Iș-Boșet, fiul lui Saul, dușmanul tău, care căuta viața ta; Domnul îl răzbună astăzi pe stăpânul meu, regele, de Saul și de descendența lui”.

⁹ David le-a răspuns lui Recab și lui Baana, fratele său, fiii lui Rimon din Beerot: „Viu este Domnul care mi-a răscumpărat viața din orice strâmtorare!

¹⁰ Cel care mi-a povestit, zicând: „Iată, Saul este mort”, [crezând] că aduce o veste bună în ochii mei, l-am apucat și l-am ucis la Țiclag ca să-l răsplătesc pentru vestea bună.

¹¹ Cu atât mai mult când niște oameni nelegiuți au ucis un om drept în casa lui, în patul lui, să nu cer sângele lui din mâna voastră și să dispăreți de pe pământ?”.

¹² David le-a poruncit slujitorilor lui să-i omoare; le-au tăiat mâinile și picioarele și i-au spânzurat lângă piscina din Hebron. Au luat apoi capul lui Iș-Boșet și l-au îngropat în mormântul lui Abner, la Hebron.

5.

DAVID, REGE AL LUI IUDA ȘI AL LUI ISRAEL

David consacrat rege al lui Israel

¹ Toate triburile lui Israel au venit la David, la Hebron, și au zis: „Iată, noi suntem [os din] oasele tale [și carne din] carnea ta.

² Chiar și înainte, când Saul era rege peste noi, tu erai cel care-l conduceai afară și îl aduceai înăuntru pe Israel. Și Domnul ți-a zis: «Tu îl vei paște pe poporul meu Israel și vei deveni conducător peste Israel»”.

³ Toți bătrânii lui Israel au venit la rege, la Hebron, și regele David a încheiat o alianță cu ei la Hebron înaintea Domnului. Iar ei l-au uns pe David rege peste Israel.

⁴ David avea treizeci de ani când a fost făcut rege și a domnit patruzeci de ani.

⁵ La Hebron a domnit peste Iuda șapte ani și șase luni, iar la Ierusalim a domnit treizeci și trei de ani peste tot Israelul și Iuda.

Cucerirea Ierusalimului

⁶ Regele și oamenii lui au mers la Ierusalim, la iebuseii care locuiau ținutul. Ei i-au zis lui David: „Să nu intri aici, căci și orbii și șchiopii ți se vor împotrivi”, zicându-și: „David nu va veni aici”.

⁷ Însă David a capturat fortăreața Sion. Aceasta este cetatea lui David.

⁸ David a zis în ziua aceea: „Oricine îi va bate pe iebusei și va urca pe canalul de apă [să-i arunce în canal], pe șchiopii și pe orbii pe care David îi urăște. De aceea se zice: „Orbul și șchiopul nu va intra în casă!”.

⁹ David a locuit în fortăreață și a numit-o „cetatea lui David”. A făcut construcții de jur împrejur, de la Milo spre interior.

¹⁰ David devenea din ce în ce mai mare și Domnul Dumnezeu Sabaot era cu el.

Casa lui David

¹¹ Hiram, regele din Tir, a trimis mesageri la David, lemn de cedru, lucrători în lemn și lucrători în piatră de zid și i-au construit o casă lui David.

¹² David a recunoscut că Domnul îl întărea ca rege peste Israel și că-i înălța domnia de dragul poporului său Israel.

Fii lui David la Ierusalim

¹³ David și-a mai luat concubine și soții din Ierusalim după ce a venit din Hebron, și i s-au mai născut fii și fiice.

¹⁴ Acestea sunt numele celor care i s-au născut în Ierusalim: Șamua, Șobab, Natan și Solomon,

¹⁵ Ibhar, Elișua, Nefeg, Iafia,

¹⁶ Elișama, Eliada, și Elifelet.

Victoria asupra filistenilor

¹⁷ Filistenii au auzit că David fusese uns rege peste Israel. Au venit toți filistenii să-l caute pe David. David a auzit și a coborât în fortăreață.

¹⁸ Filistenii au venit și s-au răspândit în valea Refaim.

¹⁹ David l-a consultat pe Domnul: „Să urc împotriva filistenilor? Îi vei da în mâinile mele?”. Domnul i-a zis lui David: „Urcă, pentru că îi voi da pe filistenii în mâinile tale!”.

²⁰ David a venit la Baal-Perațim, unde i-a bătut. Apoi a zis: „Domnul i-a rupt pe dușmanii mei ca ruperea de ape”. De aceea a dat locului acela numele Baal-Perațim.

²¹ Ei și-au abandonat idolii acolo, iar David și oamenii lui i-au luat.

²² Filistenii au venit din nou și s-au răspândit în valea Refaim.

²³ David l-a consultat pe Domnul. [Domnul i-a zis]: „Nu urca, ci înconjoară-i prin spate și vino la ei prin partea Becaim.

²⁴ Când vei auzi un zgomot de pași pe vârfurile lui Becaim, atunci să te grăbești căci Domnul iese înaintea ta ca să bată tabăra filistenilor”.

²⁵ David a făcut cum îi poruncise Domnul și i-a bătut pe filistenii de la Gheba până la Ghezer.

6.

Mutarea arcei la Ierusalim

¹ David i-a adunat pe toți cei aleși din Israel, [în număr de] treizeci de mii.

² David și tot poporul care era cu el s-a ridicat și a pornit de la Baale-Iuda ca să ducă de acolo arca lui Dumnezeu, chemat pe nume după numele Domnului Sabaot care stă peste heruvimi.

³ Au pus arca lui Dumnezeu pe un car nou și au luat-o din casa lui Abinadab, de pe deal; Uza și Ahio, fiul lui Abinadab, conduceau carul cel nou.

⁴ Au luat-o din casa lui Abinadab, care era pe deal cu arca lui Dumnezeu, iar Ahio mergea în fața arcei.

⁵ David și toată casa lui Israel cântau înaintea Domnului cu tot felul de instrumente din lemn de chiparos, cu harpe, alăute, timpane, sistre și cimbale.

- ⁶ Au ajuns la aria lui Nacon, iar Uza a întins [mâna] spre arca lui Dumnezeu și a ținut-o, căci boii s-au poticnit.
- ⁷ Mânia Domnului s-a aprins împotriva lui Uza. Dumnezeu l-a lovit acolo pentru greșeala lui și a murit acolo lângă arca lui Dumnezeu.
- ⁸ David s-a întristat că Dumnezeu l-a lovit pe Uza și a dat aceluia loc numele de Pereț-Uza, care este până azi.
- ⁹ David s-a temut de Domnul în ziua aceea și a zis: „Cum să intre la mine arca Domnului?”.
- ¹⁰ David n-a vrut să aducă arca Domnului la el, în cetatea lui David, și a dus-o în casa lui Obed-Edom din Gat.
- ¹¹ Arca Domnului a rămas trei luni în casa lui Obed-Edom din Gat și Domnul l-a binecuvântat pe Obed-Edom și toată casa lui.
- ¹² I s-a spus regelui David: „Domnul a binecuvântat casa lui Obed-Edom și tot ce avea datorită arcei lui Dumnezeu”. Atunci David a mers și a adus arca lui Dumnezeu din casa lui Obed-Edom în cetatea lui David cu bucurie.
- ¹³ Când cei care duceau arca Domnului făceau șase pași, el jertfea un bou și un vițel gras.
- ¹⁴ David dansa din toate puterile înaintea Domnului și era încins cu efodul de in.
- ¹⁵ David și toată casa lui Israel au dus arca Domnului cu strigăte de bucurie și cu sunet de trâmbițe.
- ¹⁶ Când arca Domnului a ajuns în cetatea lui David, Mical, fiica lui Saul se uita pe fereastră. Văzându-l pe regele David sărind și dansând înaintea Domnului, l-a disprețuit în inima ei.
- ¹⁷ Au adus arca Domnului, au pus-o la locul ei în mijlocul cortului pe care-l întinsese David pentru ea. David a adus înaintea Domnului arderi de tot și jertfe de împăcare.
- ¹⁸ Când a terminat David de adus arderile de tot și jertfele de împăcare, a binecuvântat poporul în numele Domnului Sabaot.
- ¹⁹ A împărțit la tot poporul, la toată mulțimea lui Israel, bărbați și femei, fiecăruia câte o bucată de pâine, o bucată de carne și o turtă de stafide. Și tot poporul a plecat fiecare la casa lui.
- ²⁰ David s-a întors să-și binecuvânteze casa. Mical, fiica lui Saul, i-a ieșit înaintea și i-a zis: „Ce onoare astăzi pentru regele lui Israel! S-a descoperit astăzi în ochii slujitoarelor slujitorilor săi cum se descoperă unul dintre cei de nimic!”.
- ²¹ David i-a răspuns lui Mical: „[Am făcut-o] înaintea Domnului care m-a ales mai presus de tatăl tău și de toată casa lui ca să mă pună conducător peste poporul Domnului, peste Israel. Înaintea Domnului am jucat.
- ²² Mă voi înjosi și mai mult decât aceasta și voi fi mic în ochii mei. Cât despre slujitoarele despre care ai vorbit, de ele voi fi cinstit”.
- ²³ Mical, fiica lui Saul, n-a avut fii până în ziua morții ei.

7.

Profeția lui Natan

- ¹ Când regele locuia în casa lui și Domnul i-a dat liniște de toți dușmanii lui de jur împrejur,
- ² i-a zis profetului Natan: „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, iar arca lui Dumnezeu locuiește într-un cort!”.
- ³ Natan i-a răspuns regelui: „Tot ceea ce ai în inimă, mergi și fă, căci Domnul este cu tine!”.
- ⁴ În noaptea aceea, cuvântul Domnului a fost [adresat] lui Natan:
- ⁵ „Du-te și spune-i slujitorului meu David: «Așa vorbește Domnul: <Oare tu îmi vei zidi o casă ca să locuiesc în ea?»
- ⁶ Eu n-am locuit într-o casă din ziua când i-am scos pe fiii lui Israel din Egipt până în ziua aceasta, ci am călătorit în cort sau în sanctuar.
- ⁷ Pretutindeni pe unde am mers cu toți fiii lui Israel, am spus eu oare vreun cuvânt vreunuia dintre judecătorii lui Israel căruia i-am poruncit să păstorească poporul meu Israel, zicând: «Pentru ce nu-mi zidiți o casă de cedru?» ».
- ⁸ Spune-i slujitorului meu David: «Așa vorbește Domnul oștirilor: «Te-am luat de la staul, de la oi, ca să fii conducător peste poporul meu, peste Israel;

⁹ am fost cu tine oriunde ai mers, i-am nimicit pe toți dușmanii tăi înaintea ta și ți-am făcut numele mare ca numele celor mari care sunt pe pământ;

¹⁰ Îl voi pune pe poporul meu Israel într-un loc, îl voi stabili și va locui la locul lui și nu va mai fi tulburat. Fiii nelegiurii nu-l vor mai umili ca mai înainte,

¹¹ din ziua când am stabilit judecători peste poporul meu Israel și ți-am dat liniște de toți dușmanii tăi. Domnul îți face cunoscut că Domnul îți va face o casă!

¹² Când se vor împlini zilele tale și te vei odihni cu părinții tăi, voi ridica un descendent al tău după tine, care a ieșit din tine, și-i voi întări domnia.

¹³ El va zidi o casă numelui meu și voi întări scaunul lui de domnie pentru vecie.

¹⁴ Eu îi voi fi lui tată și el îmi va fi mie fiu. Dacă va face răul, îl voi pedepsi cu nuaia oamenilor și cu lovituri ale fiilor oamenilor;

¹⁵ dar îndurarea mea nu se va îndepărta de la el așa cum am îndepărtat-o de la Saul pe care l-am îndepărtat dinaintea ta.

¹⁶ Casa ta și domnia ta vor fi stabile înaintea ta pentru totdeauna, iar tronul tău va fi întărit pe vecie» »”.

¹⁷ Natan i-a spus lui David toate aceste cuvinte și toată viziunea aceasta.

Rugăciunea lui David

¹⁸ Regele David a mers și s-a prezentat înaintea Domnului și a zis:

„Cine sunt eu, Doamne Dumnezeule,

și ce este casa mea

că m-ai adus până aici?

¹⁹ Și încă este atât de puțin în ochii tăi, Doamne Dumnezeul meu!

Tu vorbești despre casa slujitorului tău și pentru viitor.

Aceasta este legea cu privire la om, Doamne Dumnezeul meu!

²⁰ Ce ți-ar mai putea spune David?

Tu îl cunoști pe slujitorul tău, Doamne Dumnezeul meu!

²¹ De dragul cuvântului tău și după inima ta

ai făcut toate aceste lucruri mari:

le-ai făcut cunoscute slujitorului tău!

²² Mare ești tu, Doamne Dumnezeule!

Nimeni nu este ca tine,

și nu este alt Dumnezeu în afară de tine,

după tot ce au auzit urechile noastre.

²³ Cine este ca poporul tău Israel?

Singurul popor pe pământ la care a venit Dumnezeu

ca să-l răscumpere ca popor al său

și să-i dea un nume;

să facă pentru ei lucruri mari și înfricoșătoare,

pentru țara ta, înaintea poporului tău,

pe care ți l-ai răscumpărat de la neamul Egiptului

și de la dumnezeii lui.

²⁴ Tu l-ai întărit pe poporul tău Israel

ca să fie poporul tău pe vecie,

iar tu, Doamne, ai devenit Dumnezeuul lui.

²⁵ Acum, Doamne Dumnezeule,
fă să rămână cuvântul pe care l-ai rostit
asupra slujitorului tău și asupra casei lui pe vecie,
și fă după cum ai spus.

²⁶ Mărit să fie numele tău pe vecie și să se zică:
«Domnul Sabaot este Dumnezeuul lui Israel!.
Casa slujitorului tău David să rămână stabilă înaintea ta!»

²⁷ Căci Doamne al oștirilor, Dumnezeuul lui Israel,
ai descoperit la urechea slujitorului tău, zicând:
«Îți voi zidi o casă».

De aceea slujitorul tău a îndrăznit
să-ți facă această rugăciune.

²⁸ Acum, Doamne Dumnezeule,
tu ești Dumnezeu
și cuvintele tale sunt adevăr.
Tu i-ai spus slujitorului tău toate aceste cuvinte frumoase.

²⁹ Binevoiește a binecuvânta casa slujitorului tău
ca să fie înaintea ta pentru totdeauna.
Pentru că tu, Doamne Dumnezeule, ai vorbit.
Binecuvântează cu binecuvântarea ta
casa slujitorului tău pentru totdeauna!”.

8.

Războaiele lui David

¹ După aceea, David i-a bătut pe filistenii, i-a umilit, și a luat Meteg Haama din mâna Filistenilor.

² L-a lovit pe Moab, i-a culcat la pământ și i-a măsurat cu frânghia: a măsurat două frânghii pentru a-i omorî și o frânghie întreagă pentru a-i lăsa în viață. Cei din Moab au ajuns sclavii lui David și i-au adus daruri.

³ David l-a lovit pe Hadadezer, fiul lui Rehob, regele din Țoba, când s-a dus să-și ia înapoi stăpânirea peste râul Eufrat.

⁴ David a capturat de la el o mie șapte sute de călăreți și douăzeci de mii de pedestrași; a tăiat tendoanele tuturor [cailor] de la care și a păstrat dintre ei pentru o sută de care.

⁵ Aram din Damasc a venit în ajutorul lui Hadadezer, regele din Țoba, și David a ucis douăzeci și două de mii de oameni din Aram.

⁶ David a pus gărzi în Aram din Damasc. Aram a devenit sclavul lui David și i-a adus daruri. Domnul îl elibera pe David oriunde mergea.

⁷ David a luat scuturile de aur pe care le aveau slujitorii lui Hadadezer și le-a adus la Ierusalim.

⁸ De la Betah și de la Berotai, cetăți ale lui Hadadezer, regele David a luat foarte mult bronz.

⁹ Toi, regele din Hamat, a auzit că David bătuse toată armata lui Hadadezer.

¹⁰ Toi l-a trimis pe Ioram, fiul său, la regele David ca să-l întrebe de sănătate și să-l binecuvânteze pentru că a luptat împotriva lui Hadadezer și l-a bătut. Toi era în luptă împotriva lui Hadadezer și avea obiecte de argint, obiecte de aur și obiecte de bronz.

¹¹ Și pe acestea regele David le-a consacrat Domnului, așa cum consacrase argintul și aurul [pe care le-a luat] de la toate popoarele pe care le subjugase:

¹² de la Aram, de la Moab, de la fiii lui Amon, de la filisteni, de la Amalec și din prada de la Hadadezer, fiul lui Rehob, regele din Țoba.

¹³ David și-a făcut un nume când s-a întors după ce l-a bătut pe Aram în Valea Sării, cam optsprezece mii [de oameni].

¹⁴ A pus gărzi în Edom. Peste tot Edomul a pus gărzi. Domnul îl elibera pe David oriunde mergea.

Administrația regală

¹⁵ David a domnit peste Israel și făcea judecată și dreptate pentru tot poporul lui.

¹⁶ Ioab, fiul Țeruiei, era [conducătorul] armatei; Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar.

¹⁷ Sadoc, fiul lui Ahitub, și Ahimelec, fiul lui Abiatar, erau preoți; Seraia era secretar;

¹⁸ Benaia, fiul lui Iehoiada, era [responsabil] peste cheretei și peletei, iar fiii lui David erau preoți.

9.

SUCCESIUNEA LA TRON

David și Mefiboșet

¹ David a zis: „A mai rămas cineva din casa lui Saul ca să-i arăt îndurare datorită lui Ionatan?”.

² Era un slujitor din casa lui Saul și numele lui era Țiba. L-au chemat la David. Regele i-a zis: „Tu ești Țiba?”, iar el răspuns: „Sunt eu, slujitorul tău!”.

³ Regele a zis: „Mai este cineva din casa lui Saul ca să arăt față de el îndurarea lui Dumnezeu?”. Țiba i-a răspuns regelui: „Mai este un fiu al lui Ionatan, care este șchiop”.

⁴ Regele i-a zis: „Unde este el?”. Țiba i-a răspuns regelui: „Este în casa lui Machir, fiul lui Amiel, la Lodebar”.

⁵ Regele David a trimis și l-au luat din casa lui Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar.

⁶ Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, a venit la David, a căzut cu fața [la pământ] și s-a închinat. David a zis: „Mefiboșet!”. Iar el a răspuns: „Iată-l pe slujitorul tău!”.

⁷ David i-a zis: „Nu te teme, căci vreau să-ți arăt îndurare datorită lui Ionatan, tatăl tău! Îți voi da înapoi toate pământurile tatălui tău Saul și vei mânca permanent la masa mea”.

⁸ El s-a închinat și a zis: „Ce este slujitorul tău ca să te întorci la un câine mort cum sunt eu?”.

⁹ Regele l-a chemat pe Țiba, slujitorul lui Saul, și i-a zis: „Tot ce avea Saul și casa lui îi dau fiului stăpânului tău.

¹⁰ Tu să lucrezi pământurile pentru el, tu, fiii tăi și slujitorii tăi, și să aduci hrană pentru fiul stăpânului tău! Mefiboșet, fiul stăpânului tău, va mânca permanent la masa mea. Țiba avea cincisprezece fii și douăzeci de slujitori.

¹¹ Țiba a zis regelui: „Conform cu tot ceea ce a poruncit stăpânul meu, regele, slujitorului său, așa va face slujitorul tău. Mefiboșet mânca la masa [lui David] ca oricare dintre fiii regelui.

¹² Mefiboșet avea un fiu mic al cărui nume era Mica. Toți cei care locuiau în casa lui Țiba erau slujitorii lui Mefiboșet.

¹³ Mefiboșet locuia la Ierusalim căci mânca permanent la masa regelui. El era șchiop de amândouă picioarele.

10.

RĂZBOIUL ÎMPOTRIVA LUI AMON

Insultarea ambasadurilor lui David

¹ După aceea, regele fiilor lui Amon a murit și a domnit Hanun, fiul său, în locul lui.

² David a zis: „Voi arăta îndurare față de Hanun, fiul lui Nahaș, așa cum a arătat îndurare și tatăl lui față de mine”. David a trimis prin slujitorii săi să-l mângâie pentru [moartea] tatălui său. Și slujitorii lui David au mers în țara fiilor lui Amon.

³ Căpeteniile fiilor lui Amon i-au zis stăpânului lor Hanun: „Oare ca să-l cinstească pe tatăl tău în ochii tăi a trimis David oameni care să te mângâie? Oare nu pentru ca să spioneze cetatea, să o străbată și să o lovească i-a trimis David pe slujitorii lui la tine?”.

⁴ Hanun i-a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba pe jumătate și le-a tăiat hainele pe jumătate până la coapse. Apoi le-a dat drumul.

⁵ I s-a adus la cunoștință lui David și el a trimis în întâmpinarea lor căci oamenii fuseseră umiliți foarte mult. Regele le-a spus: „Rămâneți la Ierihon până vă va crește barba! Apoi întoarceți-vă!”.

Prima campanie împotriva lui Amon

⁶ Fiii lui Amon au văzut că au devenit urâți de David. I-au tocmit pe arameii de la Bet-Rehob, pe arameii din Țoba – douăzeci de mii de pedestrași – și pe regele din Maaca – o mie de oameni – și pe oamenii din Tob – douăsprezece mii de bărbați.

⁷ David a auzit și l-a trimis pe Ioab și toată armata de viteji.

⁸ Fiii lui Amon au ieșit și s-au așezat în linie de luptă la intrarea porții. Arameii din Țoba și din Rehob și oamenii din Tob și din Maaca erau deoparte în câmpie.

⁹ Ioab a văzut că erau împotriva lui fronturile luptei – din față și din spate – și a luat dintre toți aleșii lui Israel și i-a așezat în linie de luptă înaintea arameilor.

¹⁰ Pe cei care au rămas din popor i-a dat în mâna lui Ahișai, fratele lui, și i-a pus în linie de luptă înaintea fiilor lui Amon.

¹¹ Și i-a zis: „Dacă arameii vor fi mai puternici decât mine, să vii în ajutorul meu; dacă însă fiii lui Amon vor fi mai puternici decât tine, voi veni eu să te ajut.

¹² Fii tare! Să fim tari pentru poporul nostru și pentru cetățile Dumnezeului nostru! Domnul să facă ce este bine în ochii lui!”.

¹³ Ioab și poporul care era cu el s-au apropiat să lupte împotriva arameilor. Însă [aramerii] au luat-o la fugă din fața lor.

¹⁴ Fiii lui Amon au văzut că arameii au fugit și au fugit și ei din fața lui Ahișai și au intrat în cetate. Ioab s-a întors de la fiii lui Amon și a venit la Ierusalim.

Victorie împotriva arameilor

¹⁵ Arameii au văzut că au fost loviți de Israel și s-au aliat împreună.

¹⁶ Hadadezer a trimis și i-a adus pe arameii care erau dincolo de Râu. Au venit la Helam, iar Șobac, căpetenia armatei lui Hadadezer, era în fața lor.

¹⁷ I s-a adus la cunoștință lui David. El a adunat tot Israelul, a trecut Iordanul și a venit la Helam. Arameii s-au așezat în linie de luptă înaintea lui David și au luptat împotriva lui.

¹⁸ Dar arameii au fugit dinaintea lui Israel. David a ucis dintre aramei șapte sute de [cai] de la care și patruzeci de mii de călăreți. Iar pe Șobac, căpetenia armatei lor, l-a lovit și a murit acolo.

¹⁹ Toți regii care erau slujitori ai lui Hadadezer au văzut că au fost loviți de Israel. Au făcut pace cu Israel și i-au slujit. Iar arameii s-au temut să le mai vină în ajutor fiilor lui Amon.

Batșeba. Păcatul lui David

¹ La începutul anului, când ieșeau regii [la luptă], David i-a trimis pe Ioab și pe slujitorii săi care erau cu el, i-au prădat pe fiii lui Amon și au asediat [cetatea] Raba. David însă locuia la Ierusalim.

² Într-o seară, David s-a ridicat de pe pat. Când se plimba pe terasa palatului regal, a văzut de pe terasa casei o femeie care făcea baie. Femeia era foarte frumoasă la chip.

³ David a trimis să întrebe despre femeie: „Nu este aceasta Batșeba, fiica lui Eliam, soția lui Urie, heteul?”.

⁴ David a trimis mesageri ca să o ia. A venit la el și el s-a culcat cu ea; apoi ea s-a curățit de impuritatea ei și s-a întors acasă.

⁵ Femeia a rămas însărcinată și a trimis să i se aducă la cunoștință lui David, zicând: „Sunt însărcinată”.

⁶ Atunci David a trimis la Ioab [să i se spună]: „Trimite-l la mine pe Urie, heteul!”. Și Ioab l-a trimis pe Urie la David.

⁷ Urie a venit la el și David l-a întrebat despre starea lui Ioab, despre starea poporului și despre starea războiului.

⁸ David i-a zis lui Urie: „Coboară acasă la tine și spală-ți picioarele!”. Urie a ieșit din casa regelui și a fost urmat de un dar din partea regelui.

⁹ Dar Urie s-a culcat la poarta palatului regal cu toți slujitorii stăpânului său și nu a coborât acasă la el.

¹⁰ I-au adus la cunoștință lui David: „Urie nu a coborât la el casă”. David i-a zis lui Urie: „Nu vii tu oare din călătorie? De ce nu ai coborât acasă la tine?”.

¹¹ Urie i-a răspuns lui David: „Arca, Israel și Iuda locuiesc în corturi; stăpânul meu Ioab și slujitorii stăpânului meu și-au fixat tabăra în câmp, iar eu să merg acasă, să mănânc, să beau și să mă culc cu soția mea? Viu ești tu și viu este sufletul tău! Nu voi face lucrul acesta!”.

¹² David i-a zis lui Urie: „Rămâi și astăzi aici, iar mâine îți voi da drumul!”. Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

¹³ David l-a chemat să mănânce și să bea cu el și l-a îmbătat. Seara Urie a ieșit și s-a culcat cu slujitorii stăpânului său, dar nu a coborât acasă la el.

¹⁴ Dimineața, David a scris o scrisoare lui Ioab și i-a trimis-o prin Urie.

¹⁵ A scris în scrisoare: „Puneți-l pe Urie în față, unde lupta este mai grea, trageți-vă înapoi de la el ca să fie lovit și să moară!”.

¹⁶ Când Ioab a atacat cetatea, l-a pus pe Urie în locul unde știa că sunt oameni viteji.

¹⁷ Oamenii din cetate au ieșit și au luptat împotriva lui Ioab; au căzut mulți din popor, dintre slujitorii lui David, și a murit și Urie, heteul.

¹⁸ Ioab a trimis să i se spună lui David toată situația luptei.

¹⁹ I-a poruncit mesagerului: „Când vei termina de spus regelui toată situația luptei,

²⁰ dacă regele se va enerva și-ți va zice: «De ce v-ați apropiat de cetate să luptați? Oare nu știați că vor trage cu săgeata de pe zid?»

²¹ Cine l-a omorât pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Oare nu o femeie care a aruncat peste el o piatră de râșniță de pe zid și a murit la Tebeș? De ce v-ați apropiat de zid?», spuneți-i: «A murit și slujitorul tău Urie, heteul»”.

²² Mesagerul a plecat, a ajuns la David și i-a spus tot ce i-a transmis Ioab.

²³ Mesagerul i-a zis lui David: „Oamenii au fost mai puternici decât noi. Au ieșit împotriva noastră în câmpie, iar noi am fost împotriva lor până la intrarea de la poartă.

²⁴ Însă arcașii au tras de pe zid și au murit dintre slujitorii regelui. Chiar și slujitorul tău Urie, heteul, a murit”.

²⁵ David i-a zis mesagerului: „Așa să-i spui lui: «Să nu fie rău în ochii tăi lucrul acesta. Căci sabia doboară pe unul sau pe altul. Întețește lupta împotriva cetății și distruge-o. Iar tu încurajează!»”.

²⁶ Soția lui Urie a auzit că Urie, soțul ei, a murit și a jelit pentru soțul ei.

²⁷ După ce a trecut doliul, David a trimis să o aducă la el acasă, i-a devenit soție și i-a născut un fiu. Dar lucrul acesta pe care

I-a făcut David a fost rău în ochii Domnului.

12.

Acuza profetului Natan. Căința lui David

¹ Domnul l-a trimis pe Natan la David. Natan a venit la el și i-a zis: „Erau doi oameni într-o cetate: unul bogat și altul sărac.

² Bogatul avea turme și cirezi foarte multe.

³ Săracul nu avea nimic decât o mieluță pe care o cumpărase; o hrănea și o creștea la el împreună cu copiii lui; ea mânca din bucata lui și bea din paharul lui, dormea la sânul lui și era pentru el ca o fiică.

⁴ A venit un călător la omul bogat. Dar bogatul nu s-a îndurat să ia din turma sau din cireada lui ca să pregătească pentru călătorul care venise la el, ci a luat mieluța omului sărac și a pregătit-o pentru omul care venise la el”.

⁵ David s-a aprins foarte mult de mânie împotriva omului și i-a zis lui Natan: „Viu este Domnul că omul care a făcut lucrul acesta este sortit morții!

⁶ Să plătească de patru ori mieluța din cauză că a făcut lucrul acesta și pentru că nu s-a îndurat!”.

⁷ Natan i-a zis lui David: „Tu ești omul [acesta]!”. Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: «Eu te-am uns rege peste Israel și eu te-am eliberat din mâna lui Saul;

⁸ ți-am dat casa stăpânului său și soțiile stăpânului tău la sânul tău; ți-am dat casa lui Israel și a lui Iuda. Și dacă ar fi fost puțin, aș mai fi adăugat și altele.

⁹ Pentru ce ai disprețuit cuvântul Domnului și ai făcut ce este rău în ochii lui? L-ai lovit cu sabia pe Urie, heteul, ai luat-o de soție pe soția lui și pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.

¹⁰ Acum, nu se va îndepărta sabia de casa ta niciodată pentru că m-ai disprețuit și ai luat-o pe soția lui Urie, heteul ca să fie soția ta».

¹¹ Așa vorbește Domnul: «Iată, voi ridica răul împotriva ta din casa ta. Voi lua soțiile tale sub ochii tăi și le voi da prietenilor tăi. Ei se vor culca cu soțiile tale sub ochii tăi la lumina acestui soare.

¹² Tu ai lucrat pe ascuns, eu însă voi face lucrul acesta în fața întregului Israel și la lumina soarelui”.

¹³ David i-a zis lui Natan: „Am păcătuit împotriva Domnului!”. Iar Natan i-a zis lui David: „Domnul îți iartă păcatul; nu vei muri.

¹⁴ Dar, pentru că l-ai disprețuit pe Domnul ca dușmanii lui prin lucrul acesta, fiul care ți s-a născut va muri”.

Moartea copilului Batșebei. Nașterea lui Solomon

¹⁵ Natan a plecat acasă. Domnul l-a lovit copilul pe care-l născuse soția lui Urie lui David și s-a îmbolnăvit.

¹⁶ David l-a căutat pe Domnul pentru copil și a postit; a venit și și-a petrecut noaptea culcat la pământ.

¹⁷ Bătrânii casei lui au venit la el ca să-l ridice de la pământ, însă el nu a voit și nu a mâncat nimic cu ei.

¹⁸ A șaptea zi copilul a murit. Slujitorii lui David s-au temut să-i aducă la cunoștință că a murit copilul. Căci ziceau: „Când copilul era viu, i-am vorbit și nu ne-a ascultat. Cum să-i spunem: «A murit copilul?»”.

¹⁹ David a văzut că slujitorii lui șușoteau și a înțeles că murise copilul. David i-a întrebat pe slujitorii săi: „A murit copilul?”. Ei au zis: „A murit”.

²⁰ Atunci David s-a ridicat de la pământ, s-a spălat, s-a uns, și și-a schimbat hainele; apoi s-a dus în casa Domnului și s-a închinat. S-a întors acasă și a cerut să i se aducă mâncare și a mâncat.

²¹ Slujitorii lui i-au zis: „Ce este lucrul acesta pe care îl faci? Când trăia copilul, posteai și plângeai; acum, când a murit copilul, te ridici și mănânci!”.

²² El a răspuns: „Când trăia copilul posteam și plângeam, căci ziceam: «Cine știe? Poate se va îndura Domnul de mine și va

ține copilul în viață!».

²³ Acum, când a murit, pentru ce să mai postesc? Pot eu să-l fac să se întoarcă [la viață]? Eu mă voi duce la el, dar el nu se va întoarce la mine”.

²⁴ David a consolat-o pe Batșeba, soția lui. A intrat la ea și s-a culcat cu ea. Ea a născut un fiu și i-a dat numele de Solomon. Și Domnul l-a iubit.

²⁵ [Domnul] l-a trimis pe Natan, profetul, și i-a pus numele de Iedidia, după cum [a vrut] Domnul.

Cucerirea cetății Raba

²⁶ Ioab a luptat împotriva [cetății] Raba a fiilor lui Amon și a capturat cetatea de domnie.

²⁷ Ioab a trimis mesageri la David să-i spună: „Am luptat împotriva [cetății] Raba și am capturat și cetatea apelor.

²⁸ Acum adună restul poporului, așază-ți tabăra împotriva cetății și capturează-o ca să nu o capturez eu și să fie numită după numele meu”.

²⁹ David a adunat tot poporul, a mers la Raba, a luptat împotriva ei și a capturat-o.

³⁰ A luat coroana de pe capul regelui lor, a cărei greutate era de un talant de aur și avea pietre prețioase și au pus-o pe capul lui David. Prada pe care au luat-o din cetate a fost foarte mare.

³¹ I-a scos pe locuitorii care erau în ea și i-a pus [să muncească] cu fierăstrăul, cu sapa de fier, cu securea de fier și la cuptorul de ars cărămizi. Așa a făcut cu toate cetățile fiilor lui Amon. Apoi David și tot poporul s-a întors la Ierusalim.

13.

ISTORIA LUI ABSALOM

Amnon și Tamar

¹ După aceea, Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă numită Tamar. Amnon, fiul lui David, s-a îndrăgostit de ea.

² Amnon suferea din cauza lui Tamar încât a căzut bolnav, căci era fecioară și era greu în ochii lui Amnon să-i facă ceva.

³ Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui Șimeea, fratele lui David. Ionadab era un om foarte priceput.

⁴ El i-a zis: „Pentru ce te usuci pe zi ce trece, tu, fiul regelui? Nu vrei să-mi spui?”. Amnon i-a răspuns: „M-am îndrăgostit de Tamar, sora fratelui meu Absalom”.

⁵ Ionadab i-a zis: „Culcă-te în pat și prefă-te că ești bolnav! Când va veni tatăl tău să te vadă, să-i spui: «Să vină, te rog, Tamar, sora mea, și să-mi dea de mâncare. Să pregătească mâncarea înaintea mea ca s-o văd și să mănânc din mâna ei!»”.

⁶ Amnon s-a culcat și s-a prefăcut că este bolnav. Regele a venit să-l vadă, iar Amnon i-a zis regelui: „Să vină, te rog, Tamar, sora mea și să-mi pregătească două turte înaintea ochilor mei ca să mănânc din mâna ei!”.

⁷ David a trimis în casă la Tamar să i se spună: „Mergi în casa lui Amnon, fratele tău, și pregătește-i de mâncare!”.

⁸ Tamar s-a dus în casa lui Amnon, fratele ei, și, iată, el era culcat. A luat niște aluat, l-a frământat, a pregătit turte înaintea lui și a copt turtele.

⁹ A luat tava și le-a răsturnat în fața lui, dar el nu a voit să mănânce. Amnon a zis: „Să iasă toți oamenii de la mine!”. Și au ieșit toți oamenii de la el.

¹⁰ Amnon i-a zis lui Tamar: „Adu-mi mâncarea în cameră! Vreau să mănânc din mâna ta”. Tamar a luat turtele pe care le făcuse și le-a dus lui Amnon, fratele ei, în cameră.

¹¹ Când le-a adus ca să mănânce, el a apucat-o și i-a zis: „Vino, sora mea, și culcă-te cu mine!”.

- ¹² Ea i-a răspuns: „Nu, frate, nu mă umili, căci nu se face așa în Israel; nu fă nelegiuirea aceasta!
- ¹³ Unde mă voi duce eu cu rușinea mea? Tu vei fi un nelegiuit în Israel. Acum, vorbește-i regelui și el nu va refuza să fiu a ta!”.
- ¹⁴ Dar el n-a vrut să asculte glasul ei; a apucat-o, a umilit-o și s-a culcat cu ea.
- ¹⁵ Apoi Amnon a urât-o foarte mult; ura era mai mare decât iubirea cu care o iubise. Apoi Amnon i-a zis: „Ridică-te și pleacă!”.
- ¹⁶ Ea i-a zis: „Nu, a mă alunga ar fi un rău mult mai mare decât cel pe care mi l-ai făcut”. Dar el nu a voit să o asculte.
- ¹⁷ L-a chemat pe slujitorul care îl sluja și i-a zis: „Trimite-o de la mine pe aceasta afară și încuie ușa după ea!”.
- ¹⁸ Ea avea o haină cu mâneci lungi, căci cu o astfel de haină se îmbrăcau fiicele regelui cât erau fecioare. Slujitorul a scos-o afară și a încuiat ușa după ea.
- ¹⁹ Tamar și-a presărat praf pe cap și și-a sfâșiat haina cu mâneci lungi pe care o avea. Și-a pus mâna pe cap și mergea țipând.
- ²⁰ Absalom, fratele ei, i-a zis: „A fost Amnon, fratele tău, cu tine? Acum, sora mea, taci, căci este fratele tău; nu pune la inimă lucrul acesta!”. Dar Tamar a rămas abandonată în casa lui Absalom, fratele ei.
- ²¹ Regele David a auzit toate aceste lucruri și s-a mâniat foarte tare.
- ²² Absalom nu vorbea cu Amnon nici bine, nici rău, căci Absalom îl ura pe Amnon pentru că o umilise pe Tamar, sora lui.

Asasinarea lui Amnon și fuga lui Absalom

- ²³ După doi ani de zile, Absalom avea tunsul oilor la Baal-Hațor care este lângă Efraim, și Absalom i-a chemat pe toți fiii regelui.
- ²⁴ Absalom a mers la rege și i-a zis: „Iată, slujitorul tău are tunsul oilor; să vină regele și slujitorii lui cu slujitorul tău!”.
- ²⁵ Regele i-a zis lui Absalom: „Nu, fiul meu; să nu mergem cu toții ca să nu-ți fim povară!”. Absalom a insistat față de el, dar regele nu a vrut să meargă, ci l-a binecuvântat.
- ²⁶ Absalom i-a zis: „Să vină cu noi Amnon, fratele meu!”. Regele i-a zis: „De ce să meargă cu tine?”.
- ²⁷ Dar Absalom a insistat față de el și l-a trimis pe Amnon și pe toți fiii regelui.
- ²⁸ Absalom le-a poruncit slujitorilor săi: „Vedeți când se va veseli inima lui Amnon din cauza vinului, eu vă voi spune: «Loviți-l pe Amnon și omorâți-l! Nu vă temeți, căci eu v-am poruncit! Fiți tari și viteji!»”.
- ²⁹ Slujitorii lui Absalom i-au făcut lui Amnon după cum le poruncise Absalom. Atunci toți fiii regelui s-au ridicat, au încălecat fiecare pe catârul lui și au fugit.
- ³⁰ Pe când erau pe drum, a ajuns vestea la David că Absalom i-a lovit pe toți fiii regelui și că n-a mai rămas niciunul dintre ei.
- ³¹ Regele s-a ridicat, și-a sfâșiat hainele și s-a culcat pe pământ. Iar slujitorii lui stăteau [lângă el] cu hainele sfâșiate.
- ³² Ionadab, fiul lui Șimeea, fratele lui David, a zis: „Să nu creadă stăpânul meu că toți tinerii, fiii regelui, au fost uciși! Numai Amnon a murit. Căci după porunca lui Absalom a fost [aceasta]; o hotărâse din ziua în care a umilit-o pe Tamar, sora lui.
- ³³ Să nu se preocupe domnul meu, regele, că toți fiii regelui au murit, pentru că numai Amnon a murit.
- ³⁴ Absalom a fugit. Tânărul de strajă și-a ridicat ochii și a văzut: iată, mult popor venea pe drum în urma lui, dinspre munte.
- ³⁵ Ionadab i-a zis regelui: „Iată, vin fiii regelui! Este exact cum a zis slujitorul tău”.
- ³⁶ Când a terminat el de vorbit, iată, fiii regelui au ajuns. Și-au ridicat glasul și au plâns. Și regele și slujitorii lui au plâns în hohote.
- ³⁷ Absalom a fugit și a mers la Talmai, fiul lui Amihur, regele din Gheșur. [David] îl jelea pe fiul său în fiecare zi.

Ioab negociază întoarcerea lui Absalom

³⁸ Absalom a fugit și a mers la Gheșur. A stat acolo trei ani.

³⁹ Regele David a încetat să-l mai urmărească pe Absalom, căci se mângâiasse după moartea lui Amnon.

14.

¹ Ioab, fiul Țeruei, a observat că inima regelui era la Absalom.

² A trimis la Tecoa și a luat de acolo o femeie înțeleaptă și i-a zis: „Prefă-te că jelești și îmbracă-te în haine de doliu; nu te unge cu untdelemn și fii ca o femeie care de multe zile plânge după un mort.

³ Mergi așa la rege și spune-i aceste cuvinte!”. Și Ioab i-a spus ce să zică.

⁴ Femeia din Tecoa [a mers] să-i vorbească regelui. A căzut cu fața la pământ, s-a închinat și a zis: „Salvează-mă, rege!”.

⁵ Regele i-a zis: „Ce ai?”. Ea i-a răspuns: „Sunt cu adevărat o văduvă. Soțul meu a murit!

⁶ Slujitoarea ta avea doi fii; amândoi s-au certat pe câmp și nu a fost nimeni să-i despartă; unul l-a lovit pe celălalt și l-a omorât.

⁷ Dar, iată, toată familia s-a ridicat împotriva slujitoarei tale și au zis: «Dă-ni-l pe cel care l-a lovit pe fratele său ca să-l omorâm pentru sufletul fratelui său pe care l-a ucis! Să-l nimicim și pe moștenitor!». Astfel ar stinge tăciunele care mi-a rămas și nu ar mai lăsa soțului meu nici nume și nici urmaș pe fața pământului”.

⁸ Regele i-a zis femeii: „Mergi acasă și eu voi da porunci în ceea ce te privește!”.

⁹ Femeia din Tecoa i-a zis regelui: „Asupra mea să fie vina, domnul meu, rege, și asupra casei tatălui meu; însă regele și tronul său sunt fără vină!”.

¹⁰ Regele i-a zis: „Dacă va vorbi cineva despre tine, adu-l la mine și nu te va mai atinge!”.

¹¹ Ea i-a zis: „Să-și aducă aminte regele de Domnul Dumnezeuul tău pentru ca răzbunătorul sângelui să nu mărească vărsarea de sânge și să nu-l nimicească pe fiul meu!”. El i-a zis: „Viu este Domnul că niciun [fir] păr de pe capul fiului tău nu va cădea la pământ!”.

¹² Femeia i-a zis: „Permite-i slujitoarei tale să-i spună o vorbă stăpânului meu, regele!”. El i-a zis: „Spune!”.

¹³ Femeia i-a zis: „De ce gândești astfel împotriva poporului lui Dumnezeu? Regele spune lucrul acesta ca un vinovat, decât dacă îl face să se întoarcă pe cel pe care l-a alungat.

¹⁴ Noi vom muri și vom fi ca apa care, vărsată pe pământ, nu mai poate fi adunată. Dumnezeu nu vrea să piardă sufletul și se gândește cum ar face să nu îndepărteze de la sine pe cel care s-a îndepărtat.

¹⁵ Acum, am venit să-i spun aceste lucruri regelui, stăpânului meu, pentru că poporul m-a înspăimântat, iar slujitoarea ta a zis: «Îi voi vorbi regelui, poate că regele va împlini cuvântul slujitoarei sale.

¹⁶ Căci regele o va asculta pe slujitoarea sa ca să o elibereze din mâna celui care vrea să ne nimicească pe mine și pe fiul meu din moștenirea lui Dumnezeu».

¹⁷ Slujitoarea ta a zis: «Cuvântul stăpânului meu, regele, să-mi fie spre liniște». Căci ca un înger al lui Dumnezeu este domnul meu, regele care ascultă binele și răul. Și Domnul Dumnezeuul tău să fie cu tine!”.

¹⁸ Regele i-a răspuns femeii: „Nu-mi ascunde ceea ce te voi întreba!”. Femeia a zis: „Să vorbească domnul meu, regele”.

¹⁹ Regele i-a zis: „Este oare mâna lui Ioab cu tine în toate acestea?”. Femeia a răspuns: „Viu este sufletul tău, stăpânul meu, rege, că nu se poate abate nici la dreapta, nici la stânga de la orice zice stăpânul meu, regele. Într-adevăr, slujitorul tău Ioab mi-a poruncit și a pus în gura slujitoarei tale toate aceste cuvinte

²⁰ ca să dea o altă față situației a făcut slujitorul tău Ioab acest lucru. Însă stăpânul meu este la fel de înțelept cum este înțelept un înger al lui Dumnezeu cunoscând tot ceea ce este pe pământ”.

Întoarcerea lui Absalom

- ²¹ Regele i-a zis lui Ioab: „Iată, vreau să fac lucrul acesta! Mergi și adu-l înapoi pe tânărul Absalom!”.
- ²² Ioab a căzut cu fața la pământ, s-a închinat și l-a binecuvântat pe rege. Apoi a zis: „Astăzi slujitorul tău știe că a aflat bunăvoință în ochii tăi, stăpânul meu, rege! Pentru că regele a făcut aceasta slujitorului său!”.
- ²³ Ioab s-a ridicat, a mers la Gheșur și l-a adus pe Absalom la Ierusalim.
- ²⁴ Însă regele a zis: „Să se ducă în casa lui și să nu-mi vadă fața!”. Absalom s-a dus în casa lui și nu a văzut fața regelui.
- ²⁵ Ca Absalom nu era nimeni în Israel atât de frumos. Era foarte admirat: din tălpi și până în creștet nu avea niciun cusur.
- ²⁶ Când se tunde pe cap – se tunde la fiecare sfârșit de an – pentru că era greu [părul] pe care îl avea îl tunde, greutatea părului de pe capul său era de două sute de sicli, după măsura regelui.
- ²⁷ Lui Absalom i s-au născut trei fii și o fiică, numită Tamar, care era o femeie frumoasă la chip.

Absalom obține iertarea

- ²⁸ Absalom a locuit la Ierusalim doi ani de zile, însă fața regelui nu a văzut-o.
- ²⁹ Absalom a trimis [vorbă] la Ioab că [vrea] să-l trimită la rege, dar Ioab nu a vrut să vină. A trimis a doua oară, dar nu a vrut să vină.
- ³⁰ Absalom le-a zis slujitorilor lui: „Vedeți, ogorul lui Ioab este lângă al meu; are orz pe el; mergeți și dați-i foc!”. Și slujitorii lui Absalom au dat foc ogorului.
- ³¹ Ioab s-a ridicat și a mers la Absalom acasă. Și i-a zis: „Pentru ce slujitorii tăi au dat foc ogorului meu?”.
- ³² Absalom i-a răspuns lui Ioab: „Iată, ți-am trimis [vorbă] și ți-am zis: «Vino aici căci vreau să te trimit la rege să-i spui: «Pentru ce m-am întors din Gheșur? Era mai bine pentru mine să fi fost încă acolo» ». Acum vreau să văd fața regelui. Dacă este vreo nelegiuire în mine, să mă omoare!”.
- ³³ Ioab a mers la rege și i-a povestit. [David] l-a chemat pe Absalom. El a venit, s-a închinat cu fața la pământ înaintea lui, iar regele l-a îmbrățișat pe Absalom.

15.

Intrigile lui Absalom

- ¹ După aceea, Absalom și-a pregătit care și cai, iar cincizeci de oameni alergau înaintea lui.
- ² Se trezea [dimineața] și stătea la marginea drumului, la poartă. Când vedea vreun om care avea vreo neînțelegere și mergea la rege pentru judecată, Absalom îl chema și zicea: „Din ce cetate ești?”, iar acela îi răspundea: „Dintr-unul dintre triburile lui Israel este slujitorul tău”,
- ³ Absalom îi zicea: „Iată, cauza ta este bună și dreaptă; dar nu este nimeni la rege ca să te asculte”.
- ⁴ Absalom zicea: „De m-ar pune cineva pe mine judecător în țară! Orice om care ar avea o neînțelegere, ar veni la mine și i-aș face judecată cu dreptate”.
- ⁵ Când se apropia cineva să se închine înaintea lui, el îi întindea mâna, îl apuca, și-l îmbrățișa.
- ⁶ Absalom făcea lucrul acesta tuturor celor din Israel care se duceau pentru judecată la rege. Și Absalom a câștigat inima tuturor oamenilor din Israel.

Revolta lui Absalom

- ⁷ După patruzeci de ani, Absalom i-a zis regelui: „Vreau să merg la Hebron să-mi împlinesc un vot pe care l-am făcut Domnului.

⁸ Căci slujitorul tău a făcut un vot când locuiam la Gheșur, în Aram, zicând: «Dacă mă va aduce Domnul înapoi la Ierusalim, îl voi sluji pe Domnul!».

⁹ Regele i-a zis: „Mergi în pace!”. [Absalom] s-a ridicat și a mers la Hebron.

¹⁰ Absalom a trimis soli în toate triburile lui Israel să spună: „Când veți auzi sunetul trâmbiței să ziceți: «Absalom a devenit rege la Hebron!».

¹¹ Cu Absalom au mers două sute de oameni din Ierusalim. Ei fuseseră chemați și mergeau cu Absalom. În nevinovăția lor nu știau nimic.

¹² Absalom a trimis după Ahitofel din Ghilo, consilier al lui David, în cetatea sa Ghilo, când Absalom aducea jertfele. Intriga era puternică, iar poporul care era cu Absalom era din ce în ce mai mult.

Fuga lui David

¹³ Atunci a venit cineva la David și i-a zis: „Inima oamenilor din Israel este după Absalom”.

¹⁴ David le-a zis tuturor slujitorilor lui care erau cu el la Ierusalim: „Ridicați-vă să fugim, căci nu vom scăpa din fața lui Absalom. Grăbiți-vă să mergem ca să nu se grăbească el să ne ajungă și să aducă răul peste noi și să lovească cetatea prin ascuțitul sabiei!”.

¹⁵ Slujitorii regelui i-au zis regelui: „Orice va alege stăpânul nostru, regele, iată, și slujitorii săi [vor alege]!”.

¹⁶ Regele a ieșit și toată casa lui mergea după el. A lăsat zece concubine pentru paza casei.

¹⁷ Regele a ieșit și tot poporul mergea după el. Și s-au oprit în casa cea mai îndepărtată.

¹⁸ Toți slujitorii lui mergeau lângă el: toți chereteii și toți peleteii, toți cei din Gat, șase sute de oameni care au venit cu el din Gat, mergeau în fața regelui.

¹⁹ Regele i-a zis lui Itai din Gat: „Pentru ce vii și tu cu noi? Întoarce-te și rămâi cu regele, căci ești străin și ai fost exilat din casa ta!

²⁰ Ieri ai venit și azi să te fac să rățăcești cu noi, să mergi unde voi merge eu? Întoarce-te și ia-i și pe frații tăi! Iar îndurarea și adevărul să fie cu tine!”.

²¹ Itai i-a răspuns regelui: „Viu este Domnul și viu este stăpânul meu, regele! În locul unde va fi stăpânul meu, regele – fie moarte, fie viață – acolo va fi și slujitorul tău”.

²² David a zis atunci lui Itai: „Mergi și treci!”. Iar Itai din Gat a trecut cu toți oamenii lui și cu toți copiii care erau cu el.

²³ Toată țara plângea cu glas tare când tot poporul trecea. Regele a trecut pârâul Cedron și tot poporul a trecut înainte, pe drumul spre pustiu.

Soarta arcei

²⁴ Și, iată, Sadoc și toți leviții care erau cu el și care purtau arca alianței Domnului au pus jos arca lui Dumnezeu. Abiatar a stat [acolo] până când tot poporul a terminat să iasă din cetate.

²⁵ Regele i-a zis lui Sadoc: „Du arca lui Dumnezeu înapoi în cetate. Dacă voi afla har în ochii Domnului, mă va aduce înapoi și mă va face să văd și [arca] și lăcașul ei.

²⁶ Dar dacă va zice: «Nu-mi place de tine», iată-mă, să facă cu mine ce va fi bun în ochii săi!”.

²⁷ Regele i-a zis lui Sadoc, preotul: „Vezi, întoarce-te în pace în cetate cu fiul tău Ahimaaf și cu Ionatan, fiul lui Abiatar, cei doi fii ai voștri care sunt cu voi!

²⁸ Vedeți, voi aștepta la vadurile pustiului până ce-mi vor veni vești din partea voastră”.

²⁹ Tadoc și Abiatar au dus arca lui Dumnezeu înapoi la Ierusalim și au rămas acolo.

³⁰ David a urcat Muntele Măslinilor. Mergea și plângea; avea capul acoperit și era desculț. Și tot poporul care era cu el avea

capul acoperit, urca și plângea.

³¹ [Cineva] i-a zis lui David: „Ahitofel este între cei care conspiră împreună cu Absalom”. David a zis: „Doamne, zădărnicește sfatul lui Ahitofel!”.

³² Când David a ajuns în vârful, unde s-a închinat lui Dumnezeu, iată că Hușai, archeul, [a venit] înaintea lui cu haina sfâșiată și cu capul acoperit cu țărână.

³³ David i-a zis: „Dacă treci cu mine, îmi vei fi o povară.

³⁴ Dar dacă te vei întoarce în cetate și-i vei spune lui Absalom: «Slujitorul tău sunt, rege; până acum am fost slujitorul tatălui tău; de acum sunt slujitorul tău», vei dejuca pentru mine sfatul lui Ahitofel.

³⁵ Oare nu vor fi cu tine acolo Sadoc și Abiatar, preoții? Orice cuvânt vei auzi în casa regelui, adu-l la cunoștință preoților Sadoc și Abiatar.

³⁶ Iată, sunt acolo cu ei cei doi fii ai lor: Ahimaaf, [fiul] lui Sadoc, și Ionatan, [fiul] lui Abiatar! Trimiteți-mi prin ei orice cuvânt veți auzi!

³⁷ Hușai, prietenul lui David, a mers în cetate, când Absalom a intrat în Ierusalim.

16.

David și Țiba

¹ David trecuse puțin de vârful și, iată, Țiba, un slujitor al lui Mefiboșet, [venea] înaintea lui cu doi măgari înșeuși pe care erau două sute de pâini, o sută de turte de stafide, o sută de legături de fructe și un burduf cu vin.

² Regele i-a zis lui Țiba: „Ce sunt acestea la tine?”. Țiba i-a răspuns: „Măgarii sunt pentru casa regelui, pentru călărie; pâinile și fructele sunt pentru hrana slujitorilor, iar vinul pentru potolirea setei celor ce sunt obosiți în pustiu”.

³ Regele i-a zis: „Unde este fiul stăpânului tău?”. Țiba i-a răspuns regelui: „Iată, locuiește în Ierusalim, căci a zis: «Astăzi casa lui Israel îmi va da înapoi domnia tatălui meu»”.

⁴ Regele i-a zis lui Țiba: „Tot ce este al lui Mefiboșet este al tău”. Țiba a zis: „Mă închin că am aflat bunăvoință înaintea stăpânului meu, regele”.

Șimei îl blestemă pe David

⁵ David a ajuns la Bahurim. De acolo a ieșit un om din familia casei lui Saul. Numele lui era Șimei, fiul lui Ghera. El a ieșit blestemând.

⁶ Arunca pietre împotriva lui David și împotriva tuturor slujitorilor regelui David, iar tot poporul și toți vitejii erau la stânga și la dreapta [regelui].

⁷ Șimei vorbea astfel când blestema: „Du-te, du-te, om sângeros, om nelegiuit!

⁸ Domnul să întoarcă asupra ta tot sângele casei lui Saul în locul căruia domnești! Domnul să dea stăpânirea ta în mâinile lui Absalom, fiul tău. Iată, ai ajuns în nenorocire, căci ești un om sângeros”.

⁹ Atunci Abișai, fiul Țeruei, i-a zis regelui: „Pentru ce îl blestemă acest câine mort pe domnul meu, regele? Lasă-mă, te rog, să mă duc să-i răsucesc capul!”.

¹⁰ Regele i-a zis: „Ce ne privește pe mine și pe voi, fii ai Țeruei? Dacă blestemă este pentru că Domnul i-a zis: «Blestemă-l pe David!». Și cine poate să spună: «De ce faci astfel?»”.

¹¹ David le-a zis lui Abișai și tuturor slujitorilor săi: „Iată, fiul meu, care a ieșit din trupul meu, caută viața mea; cu cât mai mult acest fiu al lui Beniamin! Lăsați-l să blesteme, căci Domnul i-a zis.

¹² Poate Domnul va vedea necazul meu și-mi va face bine în locul blestemelor de azi”.

¹³ David și oamenii lui și-au continuat drumul. Șimei mergea pe o parte a muntelui, paralel cu [David]. Mergând, blestema, azvârlea cu pietre împotriva lui și arunca praf.

- ¹⁴ Regele și tot poporul care era cu el au ajuns la Aieșim și s-au odihnit acolo.
- ¹⁵ Absalom și tot poporul, bărbații lui Israel, au venit la Ierusalim, iar Ahitofel era cu el.
- ¹⁶ Când Hușai, archeul, prietenul lui David, a ajuns la Absalom, i-a zis: „Trăiască regele! Trăiască regele!”.
- ¹⁷ Absalom i-a zis lui Hușai: „Aceasta este dragostea ta față de prietenul tău? Pentru ce nu te-ai dus cu prietenul tău?”.
- ¹⁸ Hușai i-a răspuns lui Absalom: „Pentru că vreau să fiu al celui pe care l-a ales Domnul și tot poporul acesta și toți bărbații lui Israel. Cu el vreau să rămân.
- ¹⁹ De altfel, cui îi voi sluji? Oare nu fiului său? Cum am slujit înaintea tatălui tău, așa voi sluji și înaintea ta”.

Absalom și concubinele lui David

- ²⁰ Absalom i-a zis lui Ahitofel: „Sfătuiți-vă împreună ce avem de făcut!”.
- ²¹ Ahitofel i-a zis lui Absalom: „Intră la concubinele tatălui tău pe care le-a lăsat să păzească palatul. Tot Israelul va auzi că îl urăști pe tatăl tău și se vor întări mâinile tuturor celor care sunt cu tine.
- ²² Au întins un cort pentru Absalom pe terasă, iar Absalom a intrat la concubinele tatălui său în văzul întregului Israel.
- ²³ Sfatul pe care îl dădea Ahitofel în acele zile era ca și cum cineva l-ar fi consultat pe Dumnezeu. Așa erau toate sfaturile lui Ahitofel date atât lui David cât și lui Absalom.

17.

Hușai dejoacă planurile lui Ahitofel

- ¹ Ahitofel i-a zis lui Absalom: „Lasă-mă să aleg douăsprezece mii de oameni! Mă voi ridica și-l voi urmări pe David în timpul nopții.
- ² Voi merge împotriva lui când el va fi obosit și când îi vor tremura mâinile și îl voi înspăimânta. Tot poporul care este cu el va fugi și eu îl voi lovi numai pe rege.
- ³ Voi aduce înapoi la tine tot poporul după cum [vrei] să se întoarcă orice om pe care tu îl cauți. Și tot poporul va fi în pace”.
- ⁴ [Acest] lucru a fost plăcut în ochii lui Absalom și în ochii tuturor bătrânilor lui Israel.
- ⁵ Absalom a zis: „Chemați-l și pe Hușai, archeul, să auzim și părerea lui!”.
- ⁶ Hușai a venit la Absalom, iar Absalom i-a zis: „Ahitofel a zis aceste lucruri. Să facem după cuvântul său? Dacă nu, spune tu [ce să facem]!”.
- ⁷ Hușai i-a răspuns lui Absalom: „De data aceasta sfatul pe care ți l-a dat Ahitofel nu este bun”.
- ⁸ Hușai i-a zis: „Tu îi cunoști pe tatăl tău și pe oamenii lui că sunt viteji și că au sufletul amărât ca ursoaica lipsită de pui în câmpie. Tatăl tău este un războinic și nu doarme cu poporul.
- ⁹ Iată, acum el este ascuns într-o groapă sau într-un [alt] loc. Dacă la început vor cădea unii dintre ei, cel care va auzi va spune: «Este un măcel între cei care îl urmează pe Absalom».
- ¹⁰ Atunci cel puternic, care are inimă ca inima unui leu, se va înspăimânta pentru că tot Israelul știe că tatăl tău este puternic și are cu el oameni viteji.
- ¹¹ Eu te sfătuiesc să se adune la tine tot Israelul, de la Dan până la Beer-Șeba – mult ca nisipul de pe [țărutul] mării – și tu să mergi în mijlocul lor.
- ¹² Vom veni peste el în locul în care se găsește, vom năvăli asupra lui cum cade roua pe pământ și nu vom lăsa din el și din toți oamenii care sunt cu el nici măcar unul.
- ¹³ Dacă [va fugi] într-o cetate, tot Israelul va aduce funii la cetatea aceea și o vom trage până la pârâu până când nu va mai rămâne în ea nicio pietricică”.

¹⁴ Absalom și toți oamenii lui Israel au zis: „Sfatul lui Hușai, archeul, este mai bun decât sfatul lui Ahitofel”. Însă Domnul hotărâse să zădărnicească sfatul bun al lui Ahitofel ca să aducă nenorocirea peste Absalom.

¹⁵ Hușai le-a zis preoților Sadoc și Abiatar: „Așa și așa i-a sfătuit Ahitofel pe Absalom și pe bătrânii lui Israel și așa și așa i-am sfătuit eu.

¹⁶ Acum trimiteți repede la David și spuneți-i: «Nu rămâneți peste noapte la vadurile din pustiu, ci treceți mai departe ca să nu fie înghițit regele și tot poporul care este cu el»”.

¹⁷ Ionatan și Ahimaaf stăteau la En-Roghel. Slujnica venea și le aducea știri, iar ei mergeau și-i povesteau regelui David; căci nu puteau să se arate intrând în cetate.

¹⁸ Însă i-a văzut un tânăr și i-a adus la cunoștință lui Absalom. Amândoi au plecat în grabă și au ajuns la Bahurim, la casa unui om care avea o fântână în curte și au coborât în ea.

¹⁹ Femeia a luat o învelitoare, a întins-o peste fântână și a împrăștiat deasupra urluială ca să nu dea nimic de bănuț.

²⁰ Slujitorii lui Absalom au venit acasă la femeie și au zis: „Unde sunt Ahimaaf și Ionatan?”. Femeia le-a răspuns: „Au trecut dincolo de apă”. Ei au căutat, dar nu i-au găsit și s-au întors la Ierusalim.

²¹ După plecarea lor, [Ahimaaf și Ionatan] au ieșit din fântână și au mers să-i spună regelui David. I-au zis lui David: „Ridicați-vă și treceți repede apa, căci așa l-a sfătuit Ahitofel [pe Absalom] împotriva voastră”.

²² David și tot poporul care era cu el s-au sculat și au trecut Iordanul. Până la lumina dimineții nu a rămas niciunul care să nu fi trecut Iordanul.

²³ Ahitofel a văzut că sfatul lui nu a fost urmat, a pus șaua pe măgar și a plecat acasă în cetatea lui. A dat dispoziții casei sale, apoi s-a spânzurat și a murit. Apoi a fost înmormântat în mormântul tatălui său.

David la Mahanaim

²⁴ David a mers la Mahanaim, iar Absalom a trecut Iordanul, el și tot poporul care era cu el.

²⁵ Absalom l-a pus pe Amasa [comandant] peste armată în locul lui Ioab. Amasa era fiul unui om numit Itra, un israelit care intrase la Abigal, fiica lui Nahaș și sora Țeruiei, mama lui Ioab.

²⁶ Israel și Absalom și-au fixat tabăra în ținutul Galaad.

²⁷ Când David a ajuns la Mahanaim, Șobi, fiul lui Nahaș, din Raba fiilor lui Amon, Machir, fiul lui Amiel, din Lodebar, și Barzilai, din Galaad, din Roghelim,

²⁸ [au adus] paturi, cupe, vase de lut, grâu, orz, făină, boabe prăjite, fasole, linte, grăunțe prăjite,

²⁹ miere, unt, oi, și brânză de vaci pentru David și pentru poporul care era cu el ca să mănânce, căci ziceau: „Poporul este flămând, obosit și însetat în pustiu”.

18.

Absalom ucis de Ioab

¹ David a numărat poporul care era cu el și a pus peste ei căpetenii peste mii și căpetenii peste sute.

² David a distribuit poporul: o treime în mâna lui Ioab, o treime în mâna lui Abișai, fiul Țeruiei, fratele lui Ioab, și o treime în mâna lui Itai din Gat. Regele a zis poporului: „Vreau să ies și eu cu voi”.

³ Dar poporul a zis: „Să nu ieși! Căci dacă vom fugi, nu le va păsa de noi; dacă vor cădea jumătate dintre noi, nu le va păsa de noi. Căci tu ești ca zece mii și e mai bine pentru noi ca să ne ajuți din cetate”.

⁴ Regele le-a zis: „Ceea ce este mai bine în ochii voștri, aceea voi face”. Regele a stat la poartă, iar poporul a ieșit după sutele și miile [lor].

⁵ Regele le-a poruncit lui Ioab, lui Abișai și lui Itai: „Purtați-vă blând cu tânărul Absalom!”. Tot poporul a auzit când regele a poruncit tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom!”.

⁶ Poporul a ieșit în câmp înaintea lui Israel și bătălia a avut loc în pădurea lui Efraim.

⁷ Poporul lui Israel a fost bătut acolo de slujitorii lui David și a fost o mare înfrângere în ziua aceea: douăzeci de mii de oameni.

⁸ Lupta s-a extins pe tot ținutul și pădurea a ucis mai mult popor în ziua aceea decât a ucis sabia.

Moartea lui Absalom

⁹ Absalom a ajuns pe neașteptate în fața slujitorilor lui David. Era călare pe un catâr. Catârul a ajuns sub ramurile unui stejar mare. [Părul] capului lui s-a agățat de stejar și el a rămas între cer și pământ. Iar catârul care era sub el a trecut [mai departe]

¹⁰ Un om a văzut și i-a povestit lui Ioab: „Iată, l-am văzut pe Absalom agățat de un stejar”.

¹¹ Ioab i-a zis omului care i-a adus vestea: „Tu l-ai văzut! De ce nu l-ai doborât acolo la pământ? Ți-aș fi dat zece [sicli] de argint și un brâu”.

¹² Dar omul acela i-a zis lui Ioab: „Chiar dacă aș cântări în mâna mea o mie de [sicli] de argint, nu mi-aș întinde mâna spre fiul regelui; căci în auzul nostru v-a poruncit regele ție, lui Abișai și lui Itai, zicând: «Cruțați-mi-l pe fiul meu Absalom».

¹³ Și dacă aș fi făcut ceva cu viclenie împotriva vieții lui, nu ar fi rămas ascuns nimic regelui, iar tu ai fi stat departe de mine”.

¹⁴ Ioab a zis: „Nu voi mai pierde timp în fața ta!”. A luat trei săgeți în mână și le-a înfipt în inima lui Absalom încă viu în mijlocul stejarului.

¹⁵ Zece tineri care purtau armele lui Ioab, l-au înconjurat pe Absalom, l-au lovit și l-au omorât.

¹⁶ Ioab a sunat din trâmbiță, iar poporul s-a oprit din urmărirea lui Israel, căci Ioab a cruțat poporul.

¹⁷ L-au luat pe Absalom, l-au aruncat în pădure într-o groapă mare și au pus peste el o grămadă foarte mare de pietre. Tot Israelul a fugit, fiecare în cortul lui.

¹⁸ Absalom luase și ridicase, pe când trăia, o stelă care este în Emec-Hamelec. Căci zicea: „Nu am niciun fiu care să amintească numele meu”. A numit stela după numele lui. O numesc până astăzi „Mâna lui Absalom”.

David află despre moartea lui Absalom

¹⁹ Ahimaaș, fiul lui Sadoc, a zis: „Voi fugi să duc vestea bună regelui că Domnul l-a scăpat din mâna dușmanilor săi”.

²⁰ Ioab i-a zis: „Nu vei duce tu veste bună astăzi! O vei duce într-o altă zi. Astăzi nu o vei duce pentru că fiul regelui a murit”.

²¹ Ioab i-a zis lui Cuși: „Du-te și povestește-i regelui ce ai văzut”. Cuși s-a închinat [înaintea] lui Ioab și a alergat.

²² Ahimaaș, fiul lui Sadoc, i-a zis din nou lui Ioab: „Orice ar fi, lasă-mă să alerg și eu după Cuși!”. Dar Ioab i-a zis: „Pentru ce vrei să alergi, fiul meu? Nu vei avea nicio recompensă pentru veste bună dacă mergi”.

²³ „Orice ar fi, vreau să merg!”. Și Ioab i-a zis: „Mergi!”. Ahimaaș a alergat pe un drum ocolitor și l-a depășit pe Cuși.

²⁴ David ședea între cele două porți. Străjerul a mers pe terasa porții, spre zid; și-a ridicat ochii și s-a uitat. Și, iată, un om alerga de unul singur!

²⁵ Străjerul a strigat și i-a dat de știre regelui. Regele a zis: „Dacă este singur, aduce vești bune”. Iar [omul acela] se apropia din ce în ce mai mult.

²⁶ Străjerul a văzut un alt om care alerga. A strigat străjerul către portar: „Iată un om care aleargă singur”. Regele a zis: „Și el aduce veste bună”.

²⁷ Străjerul a zis: „Văd că alergătura celui dintâi este ca alergătura lui Ahimaaș, fiul lui Sadoc”. Iar regele a zis: „Este un om bun; aduce vești bune”.

²⁸ Ahimaaș a strigat și i-a zis împăratului: „Sănătate!”. S-a închinat [înaintea] regelui cu fața până la pământ și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeuul tău care i-a oprit pe cei care și-au ridicat mâinile împotriva stăpânului nostru, regele”.

²⁹ Regele a zis: „Îi este bine tânărului Absalom?”. Ahimaaf a răspuns: „Am văzut o mare mulțime când ne-a trimis Ioab pe slujitorul regelui și pe mine, slujitorul tău: dar nu știu ce era”.

³⁰ Regele i-a zis: „Stai aici deoparte!”. Și Ahimaaf a stat deoparte.

³¹ Dar, iată, Cuși a ajuns. Și a zis Cuși: „Domnul meu să primească vestea bună că Domnul te-a scăpat astăzi din mâna tuturor celor care s-au ridicat împotriva ta!”.

³² Regele i-a zis lui Cuși: „Îi este bine tânărului Absalom?”. Cuși i-a răspuns: „Ca tânărul [acesta] să fie dușmanii domnului meu, regele, și toți cei care se ridică împotriva ta ca [să-ți facă] rău!”.

19.

Durerea lui David

¹ Regele s-a cutremurat și a urcat în camera de deasupra porții și a plâns. În timp ce mergea spunea: „Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! De m-ar fi dat pe mine la moarte în locul tău! Absalom fiul meu, fiul meu!”.

² I-au adus la cunoștință lui Ioab: „Iată, regele plânge și jalește după Absalom”.

³ În ziua aceea victoria a devenit doliu pentru tot poporul. Căci a auzit poporul în ziua aceea că regele era trist din cauza fiului său.

⁴ Poporul s-a ascuns în ziua aceea când a venit în cetate așa cum se ascunde un popor umilit când fuge de la luptă.

⁵ Regele și-a acoperit fața și striga cu glas puternic: „Fiul meu Absalom! Absalom, fiul meu, fiul meu!”.

⁶ Ioab a venit la rege în casă și i-a zis: „Tu acoperi de rușine astăzi fețele tuturor slujitorilor tăi care ți-au salvat astăzi viața, viața fiilor tăi și a fiicelor tale, viața soțiilor tale și viața concubinelor tale.

⁷ Tu îi iubești pe cei care te urăsc și îi urăști pe cei care te iubesc. Căci arăți azi că pentru tine nu există nici căpetenii, nici slujitori. Astăzi știu că dacă Absalom ar fi viu, iar noi toți am fi morți, atunci ar fi plăcut în ochii tăi.

⁸ Acum, ridică-te, ieși și vorbește la inima slujitorilor tăi. Jur pe Domnul, că dacă nu vei ieși, nu va mai rămâne niciun om cu tine noaptea aceasta. Aceasta va fi mai rău pentru tine decât toate relele care au venit peste tine din tinerețea ta până acum!”.

⁹ Atunci regele s-a ridicat și a stat la poartă. Au spus întregului popor: „Iată, regele stă la poartă!”. Tot poporul a venit înaintea regelui, iar Israelul a fugit fiecare la cortul lui.

Întoarcerea lui David

¹⁰ Tot poporul discuta în toate triburile lui Israel, zicând: „Regele ne-a eliberat din mâna dușmanilor noștri; el ne-a scăpat din mâna filistenilor și acum a fugit din țară dinaintea lui Absalom!”.

¹¹ Absalom, pe care l-am uns peste noi, a murit în luptă. Acum, de ce nu spuneți un cuvânt ca să îl aducem înapoi pe rege?”.

¹² Regele David a trimis să se spună preoților Sadoc și Abiatar: „Spuneți-le bătrânilor lui Iuda: «Pentru ce sunteți voi cei din urmă pentru a-l aduce înapoi pe rege la casa lui?»”. Căci cuvântul întregului Israel a ajuns la rege, în casa lui.

¹³ „Voi sunteți frații mei, sunteți [os din] oasele mele și [carne din] carnea mea; pentru ce sunteți voi cei din urmă ca s-l aduceți înapoi pe rege?”

¹⁴ Iar lui Amasa spuneți-i: «Oare nu ești [os din] oasele mele și [carne din] carnea mea? Așa să-mi facă Domnul – ba mai rău – dacă nu vei deveni comandant peste armată în toate zilele în locul lui Ioab!»”.

¹⁵ [David] a înmuiat inima tuturor oamenilor din Iuda ca [inima] unui singur om. Ei au trimis [să-i spună] regelui: „Întoarce-te tu și toți slujitorii tăi!”.

Întâlnirea lui David cu Șimei

- 16 Regele s-a întors și a venit la Iordan. Iuda a venit la Ghilgal ca să meargă în întâmpinarea regelui și să-l ajute să treacă Iordanul.
- 17 Șimei, fiul lui Ghera, din Beniamin, din Bahurim, a coborât repede cu oamenii din Iuda în întâmpinarea regelui David.
- 18 O mie de oameni din Beniamin erau cu el. Tiba, slujitorul casei lui Saul, și cei cincisprezece fii ai lui, și cei douăzeci de slujitori ai lui erau cu el. Ei au trecut Iordanul înaintea regelui.
- 19 Au trecut vadul ca să ajute casa regelui să treacă făcând ceea ce este bun în ochii lui. Șimei, fiul lui Ghera, a căzut [la pământ] înaintea regelui pe când el trecea Iordanul.
- 20 I-a zis regelui: „Să nu socotească domnul meu nelegiuirea și să nu-ți amintești de greșeala pe care a făcut-o slujitorul tău când stăpânul meu, regele, a ieșit din Ierusalim; să nu o pună regele la inimă.
- 21 Căci eu, slujitorul tău, știu că am păcătuit. Iată, am venit astăzi primul din toată casa lui Iosif ca să cobor înaintea stăpânului meu, regele”.
- 22 Atunci Abişai, fiul Tereuiei, a zis: „Pentru aceasta nu trebuie dat la moarte Șimei pentru că l-a blestemat pe unsul Domnului?”.
- 23 Dar David a zis: „Ce ne privește pe mine și pe voi, fii ai Tereuiei, că îmi sunteți astăzi adversari? Să fie dat la moarte astăzi un om în Israel? Oare nu știu eu astăzi că sunt rege peste Israel?
- 24 Regele i-a zis lui Șimei: „Nu vei muri!”. Și i-a jurat regele [lucrul acesta].
- 25 Mefiboșet, fiul lui Saul, a coborât în întâmpinarea regelui. Nu-și îngrijise picioarele, nu-și făcuse barba, nici nu-și spălase hainele din ziua când regele a plecat și până în ziua când s-a întors în pace.
- 26 Când a ajuns înaintea regelui la Ierusalim, regele i-a zis: „Pentru ce nu ai venit cu mine, Mefiboșet?”.
- 27 El a răspuns: „Stăpânul meu, regele! Slujitorul meu m-a înșelat când mi-a zis: «Voi înșeua măgarul ca să-l încălec și să merg la rege!», căci slujitorul tău este schiop.
- 28 El l-a vorbit de rău pe slujitorul tău înaintea stăpânului meu, regele. Însă stăpânul meu, regele, e ca îngerul lui Dumnezeu: fă ceea ce este bine în ochii tăi!
- 29 Căci toți cei din casa tatălui meu nu erau decât niște oameni sortiți morții pentru domnul meu, regele. Totuși tu l-ai pus pe slujitorul tău să stea printre cei care mănâncă la masa ta. Ce drept mai am eu ca să strig înaintea regelui?”.
- 30 Regele a zis: „Ce mai vorbești atâta? Am spus: «Tu și Tiba veți împărți terenurile!»”.
- 31 Mefiboșet i-a zis regelui: „Să ia chiar totul, după ce domnul meu, regele, va ajunge în pace în casa lui!”.

Barzilai

- 32 Barzilai, din Galaad, a coborât din Roghelim și a trecut Iordanul cu regele ca să-i dea drumul la Iordan.
- 33 Barzilai era foarte bătrân: avea optzeci de ani. El avusese grijă de rege cât timp a locuit la Mahanaim, căci era un om foarte bogat.
- 34 Regele i-a zis lui Barzilai: „Vino cu mine și te voi ține la mine în Ierusalim”.
- 35 Dar Barzilai i-a răspuns regelui: „Câte mai sunt zilele vieții mele ca să urc cu regele la Ierusalim?
- 36 Eu am azi optzeci de ani. Pot eu să mai cunosc ce este bun și ce este rău? Poate slujitorul tău să mai aibă vreun gust pentru ce mănâncă și bea? Pot eu să mai aud glasul cântăreților și cântărețelor? Pentru ce să mai fie slujitorul tău o povară pentru domnul meu, regele?
- 37 Doar puțin va trece Iordanul slujitorul tău cu regele. Pentru ce să-mi dea regele o astfel de răsplată?
- 38 Permite-mi mie, slujitorul tău, să mă întorc și să mor în cetatea mea, lângă mormântul tatălui meu și al mamei mele! Iată, slujitorul tău Chimham, va trece cu domnul meu, regele. Fă-i lui ceea ce este bine în ochii tăi!”.
- 39 Regele a zis: „Să treacă Chimham cu mine și voi face pentru el ceea ce este bine în ochii tăi. Orice vei vrea de la mine, voi face pentru el!”.

⁴⁰ Tot poporul a trecut Iordanul. A trecut și regele. L-a îmbrățișat regele pe Barzilai și l-a binecuvântat; apoi s-a întors acasă la el.

⁴¹ Regele a mers spre Ghilgal, iar Chimham era cu el. Tot poporul lui Iuda și jumătate din poporul lui Israel l-au ajutat pe rege să treacă dincolo de Iordan.

⁴² Dar, iată, toți oamenii lui Israel au venit la rege și i-au zis: „Pentru ce te-au furat frații noștri, oamenii lui Iuda, și au făcut să treacă regele și casa lui Iordanul, iar toți oamenii lui David erau cu el?”.

⁴³ Toți oamenii lui Iuda le-au răspuns tuturor oamenilor lui Israel: „Pentru că regele ne este rudă. De ce v-ați mâniat pentru aceasta? Am mâncat noi de la [masa] regelui sau ni s-a oferit [ceva]?”.

⁴⁴ Oamenii lui Israel le-au răspuns oamenilor lui Iuda: „Regele este de zece ori mai mult al nostru și chiar și David este mai mult al nostru decât al vostru. De ce ne-ați disprețuit? Oare nu noi am spus mai întâi să-l aducem înapoi pe regele nostru?”. Și cuvintele oamenilor lui Iuda au fost mai aspre decât cele ale oamenilor lui Israel.

20.

Revolta lui Șeba

¹ Acolo era un om de nimic, al cărui nume era Șeba, fiul lui Bicri, din Beniamin. El a sunat din trâmbiță și a zis: „Noi n-avem nicio parte cu David, nicio moștenire cu fiul lui Iese! Fiecare la cortul său, Israele!”.

² Toți bărbații lui Israel au plecat de la David și l-au urmat pe Șeba, fiul lui Bicri. Dar oamenii lui Iuda s-au alipit de regele lor de la Iordan și până la Ierusalim.

³ David a venit în casa lui la Ierusalim. Regele le-a luat pe cele zece concubine pe care le lăsase pentru paza casei și le-a pus într-o casă păzită. S-a îngrijit de ele, dar nu a intrat la ele. Au rămas închise până în ziua morții lor, fiind ca văduve.

Asasinarea lui Amasa

⁴ Regele i-a zis lui Amasa: „Adună-i la mine pe toți oamenii lui Iuda peste trei zile. Și tu să fii aici!”.

⁵ Amasa a plecat să-i adune pe cei din Iuda; însă a întârziat peste timpul hotărât.

⁶ David i-a zis lui Abișai: „Șeba, fiul lui Bicri, poate să ne facă mai mult rău decât Absalom. Ia-i tu pe slujitorii stăpânului tău și urmărește-l ca să nu găsească cetăți întărite și să se salveze din ochii noștri!”.

⁷ Oamenii lui Ioab, chereteii, peleteii și toți cei viteji au ieșit. Au plecat din Ierusalim ca să-l urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

⁸ Când erau lângă piatra cea mare care este la Gabaon, Amasa a ajuns înaintea lor. Ioab era îmbrăcat cu haina și încins cu sabia care atârna la șold în teaca ei în care intra și ieșea [foarte ușor].

⁹ Ioab i-a zis lui Amasa: „Ești bine, fratele meu?”. Și l-a apucat cu mâna dreaptă de barbă pe Amasa ca să-l sărute.

¹⁰ Amasa n-a luat în seamă sabia care era în mâna lui Ioab. Ioab l-a lovit cu ea în burtă și i-a vărsat măruntaiele pe pământ; nu [a mai fost nevoie] de a doua [lovitură] și a murit. Iar Ioab și Abișai, fratele lui, l-au urmărit pe Șeba, fiul lui Bicri.

¹¹ Un om dintre slujitorii lui Ioab a stat lângă [corpul lui Amasa] și a zis: „Cine îl preferă pe Ioab și cine îl preferă pe David, să-l urmeze pe Ioab!”.

¹² Amasa se rostogolea în sânge în mijlocul drumului. Dar omul acela a văzut că tot poporul se oprea, l-a tras pe Amasa de pe drum pe câmp și a aruncat o mantie peste el când a văzut că toți cei care ajungeau lângă el se opreau.

Sfârșitul revoltei

¹³ După ce l-a luat din drum, toți oamenii care erau după Ioab au plecat să-l urmărească pe Șeba, fiul lui Bicri.

¹⁴ A trecut prin toate triburile lui Israel spre Abel-Bet-Maaca. Toți cei din Berim s-au adunat și au mers și ei în urma lui.

¹⁵ Au venit și au asediat Abel-Bet-Maaca; au construit împotriva cetății un val lângă fortăreață. Tot poporul care era cu Ioab lovea în zid ca să-l facă să cadă.

¹⁶ Atunci a strigat o femeie înțeleaptă din cetate: „Ascultați, ascultați! Spuneți-i, vă rog, lui Ioab: «Apropie-te până aici, căci vreau să-ți vorbesc!»”.

¹⁷ El s-a apropiat de ea, iar femeia a zis: „Tu ești Ioab?”. El i-a răspuns: „Eu sunt”. Ea i-a zis: „Ascultă cuvintele slujitoarei tale!”. El i-a răspuns: „Ascult”.

¹⁸ Și ea i-a zis: „Odinioară era obiceiul să se spună: «Întrebați în Abel!», și se sfârșea așa.

¹⁹ Eu sunt dintre cei care caută pacea și adevărul în Israel, iar tu cauți să faci să piară o cetate și o mamă în Israel? De ce vrei să nimicești moștenirea Domnului?”.

²⁰ Ioab a răspuns: „Depart, depart de mine să nimicesc sau să distrug!

²¹ Nu este așa situația! Ci un om din muntele Efraim, Șeba, fiul lui Bicri, și-a ridicat mâna împotriva regelui David. Dați-l numai pe el și voi pleca de lângă cetate!”. Femeia i-a zis lui Ioab: „Iată, capul îți va fi aruncat peste zid”.

²² Femeia s-a dus la tot poporul în înțelepciunea ei. I-au tăiat capul lui Șeba, fiul lui Bicri, și i l-au aruncat lui Ioab. A sunat din trâmbiță, iar ei s-au împrăștiat de lângă cetate și fiecare [a mers] la cortul lui. Și Ioab s-a întors la Ierusalim, la rege.

Autoritățile administrative

²³ Ioab era [comandant] peste toată armata lui Israel; iar Benaia, fiul lui Iehoiada, era [comandant] peste cheretei și peletei;

²⁴ Adoram, peste muncile forțate; Iosafat, fiul lui Ahilud, era cronicar;

²⁵ Șeia era secretar; Sadoc și Abiatar erau preoți.

²⁶ Și Ira din Iair era preot pentru David.

21.

Foamea și uciderea descendenților lui Saul

¹ A fost o foamete în zilele lui David timp de trei ani, an după an. David a căutat fața Domnului, iar Domnul i-a zis: „Este pentru Saul și pentru casa lui sângeroasă: pentru că i-a ucis pe cei din Gabaon”.

² Regele i-a chemat pe cei din Gabaon să le vorbească. (Cei din Gabaon nu erau dintre fiii lui Israel, dar cei care au rămas dintre amorei. Fiii lui Israel făcuseră un jurământ cu ei, dar Saul a căutat să-i lovească în gelozia lui pentru fiii lui Israel și Iuda).

³ David le-a zis celor din Gabaon: „Ce pot face eu pentru voi și cum voi putea ispăși ca voi să binecuvântați moștenirea Domnului?”.

⁴ Cei din Gabaon i-au răspuns: „Nu voim nici argint, nici aur de la Saul și de la casa lui și nu avem [intenția] să-l omorâm pe cineva în Israel”. Iar [Regele] le-a zis: „Ceea ce ziceți voi, aceea voi face?”.

⁵ Ei i-au răspuns regelui: „Omul acela ne-a distrus și a voit să dispărem dintre cei care locuiau între toate hotarele lui Israel.

⁶ Să ni se dea șapte oameni dintre fiii lui și-i vom spânzura înaintea Domnului la Ghibea lui Saul, alesul Domnului”. Regele a zis: „Vi-i voi da”.

⁷ Regele l-a cruțat pe Mefiboșet, fiul lui Ionatan, fiul lui Saul, datorită jurământului Domnului dintre ei, dintre David și Ionatan, fiul lui Saul.

⁸ Regele a luat doi fii ai Ritpei, fiica lui Aia, pe Armoni și pe Mefiboșet, pe care ea îi născuse lui Saul, și pe cei cinci fii ai lui Mical, fiica lui Saul, pe care-i născuse lui Adriel, fiul lui Barzilai din Mehola.

⁹ I-au dat în mâna celor din Gabaon care i-au spânzurat pe munte, înaintea Domnului. Au murit toți cei șapte împreună. Au fost uciși în primele zile ale secerișului, la începutul secerișului orzului.

¹⁰ Rițpa, fiica lui Aia, a luat un sac și l-a întins pentru ea lângă stâncă, de la începutul seceratului până când a căzut ploaie din cer peste ei. Nu a lăsat să se așeze peste ei nici păsările cerului ziua, nici animalele câmpului noaptea.

¹¹ I-au adus la cunoștință lui David ceea ce a făcut Rițpa, fiica lui Aia, concubina lui Saul.

¹² David a mers și a luat oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său, de la stăpânii din Iabeș-Galaad, care le luaseră din piața Bet-Șean, unde filistenii îi spânzuraseră când l-au ucis pe Saul la Ghilboa.

¹³ A luat de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionatan, fiul său. Au adunat și oasele celor ce fuseseră spânzurați.

¹⁴ Au îngropat oasele lui Saul și ale lui Ionatan, fiul său, în ținutul lui Benjamin, la Tēla, în mormântul lui Chiș, tatăl lui [Saul]. Au făcut tot ceea ce poruncise regele. După aceea, Dumnezeu a fost binevoitor față de țară.

Acțiuni împotriva filistenilor

¹⁵ Filistenii au pornit iarăși război împotriva lui Israel. David și slujitorii săi care erau cu el au coborât și au luptat împotriva filistenilor. David era obosit.

¹⁶ Ișbi-Benob, care era dintre fiii lui Rafa – greutatea sulitei lui era de trei sute de măsuri de bronz și era încins cu o sabie nouă – și-a zis să-l lovească pe David.

¹⁷ Abișai, fiul Tēruiei, i-a venit în ajutor lui David, l-a lovit pe filistean și l-a omorât. Atunci oamenii lui David i-au jurat, zicând: „Să nu mai ieși cu noi la luptă ca să nu stingi lampa lui Israel”.

¹⁸ După aceea, a mai fost o luptă la Gob împotriva filistenilor. Atunci Sibecai, din Hușa, l-a omorât pe Saf, care era unul dintre fiii lui Rafa.

¹⁹ A mai fost o luptă la Gob împotriva filistenilor. Elhanan, fiul lui Iaare-Oreghim, din Betleem, l-a omorât pe Goliat din Gat, care avea o lance a cărei coadă era ca sulul unui țesător.

²⁰ A mai fost o luptă la Gat. Acolo era un om înalt care avea șase degete la fiecare mână și la fiecare picior – douăzeci și patru era numărul lor. Și el era un fiu al lui Rafa.

²¹ El l-a disprețuit pe Israel, iar Ionatan, fiul lui Șimeea, fratele lui David, l-a omorât.

²² Acești patru i s-au născut lui Rafa la Gat. Au murit de mâna lui David și de mâna slujitorilor lui.

22.

Un psalm al lui David

¹ David a pronunțat către Domnul cuvintele acestei cântări în ziua când l-a eliberat Domnul din mâna tuturor dușmanilor lui și din mâna lui Saul.

² „Doamne, stânca mea,
fortăreața mea și eliberatorul meu!

³ Doamne, stânca mea,
în el mi-am pus speranța,
scutul meu, cornul mântuirii mele
și scăparea mea,
locul meu de refugiu și eliberatorul meu.
Tu mă mântuiești din asuprirea mea!

⁴ Îl invoc pe Domnul,
cel vrednic de laudă,
și sunt eliberat de dușmanii mei.

⁵ Căci m-au înconjurat valurile morții,

și m-au îngrozit râurile nimicirii.

⁶ M-au înfășurat lanțurile infernului

și m-au prins lațurile morții.

⁷ Dar, în strâmtoarea mea, l-am chemat pe Domnul,

l-am chemat pe Dumnezeuul meu;

din lăcașul lui el mi-a auzit glasul

și strigătul meu a ajuns până la urechea lui.

⁸ S-a zguduit și s-a cutremurat pământul;

temeliile cerului s-au zdruncinat

și s-au zguduit, pentru că el s-a mâniat.

⁹ S-a ridicat fum din nările lui

și foc mistuitor din gura lui;

cărbuni aprinși țâșneau din el.

¹⁰ A aplecat cerurile și s-a coborât

și negura era sub picioarele lui.

¹¹ A încălecat pe un heruvim și a zburat,

s-a arătat pe aripile vântului.

¹² A pus întunericul în jurul lui ca niște corturi,

ape întunecoase și nori deși.

¹³ În fața strălucirii chipului său

s-au aprins cărbunii de foc.

¹⁴ A tunat din cer Domnul,

Cel Preaînalt și-a făcut auzit glasul;

¹⁵ și-a trimis săgețile și i-a risipit,

a fulgerat și i-a umplut de groază!

¹⁶ Și au apărut izvoarele mării

și s-au descoperit temeliile lumii

la muștrarea Domnului,

la suflarea duhului mâniei sale.

¹⁷ A trimis din înălțime și m-a luat,

m-a salvat din apele cele mari.

¹⁸ M-a mântuit de dușmanul meu puternic

și de cei care mă urăsc,

deși erau mai tari decât mine.

¹⁹ M-au împresurat în ziua necazului meu,

dar Domnul mi-a fost sprijinitor.

²⁰ M-a scos la loc larg, m-a mântuit

pentru că și-a găsit bucuria în mine.

²¹ Domnul m-a răsplătit după dreptatea mea,

după curăția mâinilor mele îmi va da înapoi.

²² Pentru că am păzit căile Domnului,

n-am păcătuț [îndepărtându-mă] de Dumnezeuul meu.

²³ Căci toate judecățile lui sunt înaintea mea

și îndreptările lui nu le-am lăsat deoparte.

²⁴ Am fost fără prihană înaintea lui
și m-am păzit de fărădelege.

²⁵ Iar Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea
și după puritatea mea înaintea ochilor săi.

²⁶ Cu cel credincios, tu ești credincios,
cu omul nevinovat ești nevinovat.

²⁷ Cu cel curat ești curat,
dar cu cel viclean te arăți priceput.

²⁸ Tu mântuiești poporul celor sărmani
și ochii tăi îi umilește pe cei trufași.

²⁹ Căci tu ești lumina mea, Doamne!
Domnul schimbă în strălucire întunericul meu.

³⁰ Prin tine înfrunt trupele [dușmane]
și cu Dumnezeuul meu trec și peste ziduri.

³¹ Calea lui Dumnezeu este desăvârșită.
Cuvântul Domnului este lămurit în foc,
el este un scut pentru toți cei care speră într-însul.

³² Cine este Dumnezeu în afară de Domnul?
Sau cine este o stâncă în afară de Dumnezeuul nostru?

³³ Dumnezeu este fortăreața mea puternică,
face liberă pe deplin calea mea.

³⁴ El face picioarele ca ale cerbului
și mă așază pe înălțimi.

³⁵ El învață mâinile mele pentru război
și brațele mele întind arcul de bronz.

³⁶ Tu mi-ai dat scutul mântuirii tale
și sprijinul tău m-a ajutat să cresc.

³⁷ Ai lărgit calea sub pașii mei
și nu s-au clătinat gleznele mele.

³⁸ Îi voi urmări pe dușmanii mei și-i voi nimici
și nu mă voi întoarce până nu-i voi distruge.

³⁹ Îi voi sfâșia, îi voi lovi și nu vor mai putea să se ridice,
se vor prăbuși sub picioarele mele.

⁴⁰ M-ai încins cu tărie pentru luptă,
i-ai răpus pe cei care se ridică împotriva mea.

⁴¹ Pe dușmanii mei i-ai pus pe fugă
și pe cei ce mă urăsc i-am nimicit.

⁴² Au strigat, dar nu era cine să-i salveze,
[au strigat] către Domnul,
dar nu le-a dat răspuns.

⁴³ I-am zdrobit ca pulberea pământului,

ca noroiul de pe ulițe i-am strivit și i-am călcat.

⁴⁴ Tu m-ai scăpat de răzvrătirea poporului,
m-ai păstrat în fruntea neamurilor.

Un popor pe care nu-l cunoșteam
a ajuns să mă slujească.

⁴⁵ Cu luare aminte îmi dau ascultare,
fiii străinilor mă lingușesc.

⁴⁶ Fiii străinilor și-au pierdut vlaga,
ies tremurând din locurile lor de refugiu.

⁴⁷ Viu este Domnul și binecuvântată este stânca mea!
Și preaînălțat este Dumnezeu, stânca mântuirii mele!

⁴⁸ Dumnezeu este cel care-mi dă revanșa
și îmi subjugă popoarele.

⁴⁹ Mă faci să scap de dușmanii mei!
Mă înalți mai presus de cei care se înalță împotriva mea
și mă mântuiești de omul violent.

⁵⁰ De aceea, te voi preamări, Doamne, înaintea popoarelor
și numele tău în psalmi îl voi cânta.

⁵¹ El dă mari izbânzi regelui său
își arată bunăvoința față de unsul său,
față de David și urmașii lui pe veci!”.

23.

Ultimele cuvinte ale lui David

¹ Acestea sunt ultimele cuvinte ale lui David: oracolul lui David, fiul lui Iese, oracolul celui puternic care a fost înălțat, al unsului Dumnezeului lui Iacob, al psalmistului plăcut al lui Israel.

² „Duhul Domnului vorbește prin mine
și cuvântul lui este pe limba mea.

³ Dumnezeu lui Israel a vorbit.
Mie mi-a spus stânca lui Israel:
«Cel care stăpânește peste oameni este drept,
cel care stăpânește se teme de Dumnezeu.

⁴ E ca lumina dimineții când răsare soarele,
[ca] o dimineată fără nori;
din strălucirea [luminii] și din ploaie
[răsare] iarba din pământ.

⁵ Căci nu este astfel casa mea cu Dumnezeu?
El a încheiat o alianță veșnică cu mine
bine rânduită în toate și statornică.
Oare nu va face să răsară toată mântuirea și bucuria mea?

⁶ Cei răi sunt ca spinii care sunt aruncați
și nu pot fi luați cu mâna.

⁷ Cine se atinge de ei,
se înarmează cu un [obiect] de fier
sau cu coada unei sulite
și-i arde în foc pe loc”.

Vitejii lui David

⁸ Acestea sunt numele vitejilor pe care i-a avut David: Ioșeb-Bașebet, tahchemoneul, care era căpetenia Celor Trei. Era din Adino-Ezno și [a luptat] împotriva a opt sute [de oameni] și i-a ucis dintr-o dată.

⁹ După el, Eleazar, fiul lui Dodo, fiul lui Ahohi. Era unul dintre *Cei Trei* viteji care erau cu David când i-au disprețuit pe filistenii care erau adunați acolo la luptă și oamenii lui Israel au plecat.

¹⁰ El s-a ridicat și i-a lovit pe filistenii până ce i-a obosit mâna și a rămas lipită de sabie. Domnul a dat o mare victorie în ziua aceea. Poporul s-a întors după [Eleazar] numai ca să ia prada.

¹¹ După el, Șama, fiul lui Aghe, din Harod. Filistenii s-au adunat în grup în locul unde era o bucată de teren cultivată cu linte. Poporul a fugit din fața filistenilor.

¹² Șama a stat în mijlocul ogorului, l-a apărat și i-a bătut pe filistenii. Domnul a dat o mare victorie.

¹³ Trei dintre cele treizeci de căpetenii au coborât și au venit, în timpul secerișului, la David în peștera Adulam. Grupul filistenilor era în tabără la Emec-Refaim.

¹⁴ David era atunci în fortăreață, iar garnizoana filistenilor era la Betleem.

¹⁵ David a avut o dorință și a zis: „Cine-mi va da să beau apă din fântâna care este la poarta Betleemului?”.

¹⁶ Cei trei viteji au pătruns prin tabăra filistenilor și au scos apă din fântâna de la Betleem, de la poartă. Au adus-o și au dat-o lui David, dar el n-a vrut s-o bea și a vărsat-o înaintea Domnului.

¹⁷ El a zis: „Departă de mine, Doamne, să fac acest lucru: nu vreau să beau sângele acestor oameni care și-au riscat viața!”. [Acestea] le-au făcut cei viteji.

¹⁸ Abișai, fratele lui Ioab, fiul lui Țeruiei, era căpetenia Celor Trei. El și-a aruncat sulita peste trei sute de oameni și i-a omorât și a avut nume între *Cei Trei*.

¹⁹ Era cel mai prețuit între *Cei Trei* și a devenit căpetenia lor. Însă nu a ajuns până la [înălțimea] *Celor Trei*.

²⁰ Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui viteaz și renumit din Cabțeel, a lovit doi lei din Moab. A coborât și l-a lovit pe leu într-o groapă într-o zi cu zăpadă.

²¹ A omorât un egiptean impunător care avea o sulită în mână. A coborât la el cu un toiag, a smuls sulita din mâna egipteanului și l-a ucis cu ea.

²² Acestea le-a făcut Benaia, fiul lui Iehoiada și a avut nume între *Cei Trei* viteji.

²³ Era cel mai prețuit dintre cei treizeci, însă nu a ajuns la [înălțimea] *Celor Trei*. David l-a pus în garda sa.

²⁴ Asael, fratele lui Ioab, era unul dintre cei treizeci; Elhanan, fiul lui Dodo, din Betleem;

²⁵ Șama din Harod; Elica din Harod;

²⁶ Helet, peleteul; Ira, fiul lui Icheș, din Tecoa;

²⁷ Abiezer din Anatot; Mebunai, din Hușa;

²⁸ Țalmon din Ahoah; Maharai, din Netofa;

²⁹ Heleb, fiul lui Baana, din Netofa; Itai, fiul lui Ribai, din Ghibeea fiilor lui Beniamin;

³⁰ Benaia din Piraton; Hidai, din Nahale-Gaaș;

³¹ Abi-Albon din Araba; Azmavet din Barhum;

³² Eliahba din Șaalbon; Bene-Iașen; Ionatan;

- ³³ Şam din Harar; Ahiam, fiul lui Şarar, din Arar;
³⁴ Elifelet, fiul lui Ahasbai, fiul unui [om] din Maaca; Eliam, fiul lui Ahitofel, din Ghilo;
³⁵ Heţrai din Carmel; Paarai din Arab;
³⁶ Igheal, fiul lui Natan, din Țoba; Bani din Gad;
³⁷ Țelec din Amon; Naharai din Beerot, care purta armele lui Ioab, fiul Țeruei;
³⁸ Ira, din Ieter; Gareb, din Ieter;
³⁹ Urie, heteul. Toţi erau treizeci şi şapte.

24.

Recensământul poporului

¹ Mânia Domnului s-a aprins din nou împotriva lui Israel şi l-a provocat pe David împotriva lor, zicând: „Mergi şi numără-i pe cei din Israel şi Iuda!”.

² Regele i-a zis lui Ioab, căpetenia celor viteji pe care-i avea: „Străbate toate triburile lui Israel, de la Dan până la Beer-Şeba să se facă recensământul poporului şi să ştiu care este numărul poporului!”.

³ Ioab i-a zis regelui: „Domnul Dumnezeuul tău să adauge la popor de o sută de ori mai mult şi ochii stăpânului meu, regele, să-l poată vedea! Dar pentru ce doreşte stăpânul meu, regele, să facă lucrul acesta?”.

⁴ Cuvântul regelui a fost mai puternic faţă de Ioab şi faţă de căpeteniile celor viteji. Ioab şi căpeteniile celor viteji au ieşit dinaintea regelui ca să facă recensământul poporului, al lui Israel.

⁵ Au trecut Iordanul şi şi-au fixat tabăra la Aroer, în dreapta cetăţii care este în mijlocul torentului Gad, lângă Iaezer.

⁶ Au venit la Galaad şi în ţinutul Tahtim-Hodşi. Apoi au mers la Dan-Iaan şi în împrejurimi, spre Sidon.

⁷ Au venit la fortăreaţa Tir şi în toate cetăţile heveilor şi ale canaaneenilor. Au ieşit spre partea de sud a lui Iuda, la Beer-Şeba.

⁸ Au străbătut toată ţara şi au ajuns la Ierusalim după nouă luni şi douăzeci de zile.

⁹ Ioab i-a dat regelui numărul de la recensământul poporului: erau în Israel opt sute de mii de oameni viteji care mânuiau sabia şi în Iuda cinci sute de mii de oameni.

Ciuma şi iertarea lui Dumnezeu

¹⁰ După aceea, lui David îi bătea inima pentru că numărase poporul. Şi a zis Domnului: „Am păcătuیت mult în ceea ce am făcut! Acum, Doamne, nu lua în seamă, te rog, nelegiuirea slujitorului tău căci m-am comportat ca un nebun!”.

¹¹ David s-a ridicat dimineaţa. Cuvântul Domnului a fost [adresat] lui Gad, vizionarul lui David, zicând:

¹² „Mergi şi spune-i lui David: «Aşa vorbeşte Domnul: <Îţi propun trei lucruri: alege pentru tine unul dintre ele şi eu îţi voi face!» »”.

¹³ Gad s-a dus la David şi i-a zis: „Să vină peste tine şapte ani de foamete în ţara ta, sau să fugi trei luni dinaintea duşmanilor tăi care te vor urmări, sau să fie trei zile de ciumă în ţară? Acum cântăreşte şi vezi să-i răspund celui care m-a trimis!”.

¹⁴ David i-a răspuns lui Gad: „Sunt într-o mare strâmtoare! Să cădem în mâna Domnului căci mare este îndurarea lui! Dar să nu cad în mâna oamenilor!”.

¹⁵ Domnul a trimis ciumă în Israel de dimineaţă până la timpul hotărât. Şi au murit din popor, de la Dan până la Beer-Şeba, şaptezeci de mii de oameni.

¹⁶ Îngerul şi-a întins mâna spre Ierusalim ca să-l nimicească. Dar Domnului i-a părut rău pentru nenorocirea [acesta] şi i-a zis îngerului care nimicea poporul: „Ajunge acum! Retrage-ţi mâna!”. Îngerul Domnului era lângă aria lui Aravna, iebuseul.

¹⁷ David i-a zis Domnului când l-a văzut pe îngerul care lovea poporul: „Iată, am păcătuیت! Eu am comis nelegiuirea! Dar

turma aceasta ce a făcut? Mâna ta să fie împotriva mea și împotriva casei tatălui meu!”.

Construirea unui altar

¹⁸ În ziua aceea, Gad a venit la David și i-a zis: „Mergi și ridică un altar Domnului în aria lui Aravna, iebuseul!”.

¹⁹ David a mers, după cuvântul lui Gad, după cum poruncise Domnul.

²⁰ Aravna s-a uitat și i-a văzut pe rege și pe slujitorii lui care veneau spre el. Aravna a ieșit și s-a închinat înaintea regelui cu fața la pământ.

²¹ Aravna a zis: „Pentru ce vine domnul meu, regele, la slujitorul lui?”. David i-a răspuns: „Ca să cumpăr de la tine aria și să zidesc în ea un altar Domnului pentru ca să înceteze plaga din popor”.

²² Aravna i-a zis lui David: „Să ia domnul meu, regele, ceea ce este bun în ochii lui! Iată, boii pentru arderea de tot, uneltele de treierat și jugurile boilor în loc de lemne!

²³ Rege, Aravna îi dă toate acestea regelui!”. Aravna i-a zis regelui: „Domnul Dumnezeuul tău să-ți fie favorabil!”.

²⁴ Dar regele i-a zis lui Aravna: „Nu! Vreau s-o cumpăr de la tine după prețul [ei]. Nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu arderi de tot pe gratis”. David a cumpărat aria și boii cu cinzeci de sicli de argint.

²⁵ David a zidit acolo un altar Domnului și a adus arderi de tot și jertfe de împăcare. Atunci Domnul a fost binevoitor față de țară și a oprit plaga de deasupra lui Israel.